

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
อำเภอเชิงคำ จังหวัดพะเยา

สุรียา สะเภาคำ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สิงหาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา

สุริยา สะเกาคำ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สิงหาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

อาจารย์ที่ปรึกษาและคณบดีคณะแพทยศาสตร์ ได้พิจารณาการศึกษาค้นคว้า
ด้วยตนเอง เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยพะเยา

.....
(ดร.สมคิด จูหว่า)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ดร. นายแพทย์วิชัย เทียนถาวร)

คณบดีคณะแพทยศาสตร์

สิงหาคม 2559

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ดร.สมคิด จูหว่า อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำปรึกษา ตลอดจนปรับปรุง และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนชี้แนะแนวทางอันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองด้วยความเอาใจใส่ พร้อมทั้งให้กำลังใจ ติดตามความก้าวหน้าเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของเนื้อหา สอดคล้องและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ตั้งแต่เริ่มต้นจนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสร็จสมบูรณ์ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร รวมถึงนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลและตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทั้งนี้เจ้าหน้าที่สรรพสามิตอำเภอเชียงคำ และสำนักงานสาธารณสุขอำเภอภูซาง ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจในการศึกษาจนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสร็จสมบูรณ์ ตลอดจนญาติพี่น้องและเพื่อนทุกคนที่คอยให้กำลังใจ สนับสนุน เป็นแรงผลักดันให้ข้าพเจ้ามีความอดทนมานะพยายาม จนสำเร็จการศึกษาในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอมอบแต่บิดา มารดา ครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ อบรม สั่งสอนข้าพเจ้าในการศึกษาครั้งนี้ รวมทั้งมหาวิทยาลัยพะเยาที่ได้ประสิทธิ์ประสาทปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิตแก่ข้าพเจ้า

สุรียา สะเกาค่า

ชื่อเรื่อง: ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา

ผู้ศึกษาค้นคว้า: สุริยา สะเกาคำ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: ส.ม., มหาวิทยาลัยพะเยา, 2559

อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร.สมคิด จูหว่า

คำสำคัญ: พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4-6 ทุกสายการเรียน ปีการศึกษา 2558 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอเชียงคำ คือ โรงเรียนเชียงคำวิทยาคม โรงเรียนฝายกวางวิทยาคมและโรงเรียนปิยมิตรวิทยา จังหวัดพะเยา ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางมาตรฐานของเครซีและมอร์แกน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งเป็นชั้นภูมิใช้สัดส่วน จำแนกแต่ละโรงเรียนตามสัดส่วนประชากร โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยสุ่มให้ได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 317 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยของคะแนน (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงวิเคราะห์ (Analysis Statistic) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติ (Chi-square test)

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 63.72 โดยมีระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับปกติมากที่สุด ร้อยละ 46.69 ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน การเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อนสนิท การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัว การยอมรับการดื่มของครอบครัว การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้ ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับบุคลากรทางสุขภาพ เพื่อประกอบการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นได้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

Title: FACTORS ASSOCIATED WITH ALCOHOL DRINKING BEHAVIORS AMONG HIGH SCHOOL STUDENTS IN CHIANGKHAM DISTRICT,
PHAYAO PROVINCE

Author: Suriya Sapaokham, Independent Study: M.P.H., University of Phayao, 2016

Advisor: Dr. Somkid Juwa

Keywords: Alcohol drinking behaviors, High school students

ABSTRACT

The objectives of this study were to study alcohol drinking behaviors and factors associated with alcohol drinking behaviors among high school students in Chiangkham District, Phayao Province. The study on high school. In Chiang Kham District include Chiangkham wittayakhom School, Faikwang wittayakhom School and Piyamit wittaya School It determines the sample size was calculated from the table Kerjcie and Morkan 95% Confidence Level and simple random sampling. There were 317 patients selected randomly. Data were collected using questionnaires. The data were analyzed by using descriptive statistics, and Chi-Square Test.

The study revealed that the samples were mostly used to drinking alcohol (63.72%) and drinking in normal level (46.69%). The factors had associated with alcohol drinking behaviors at statistically significant of 0.05 level were gender, grade, income, friend alcohol drinking behaviors, family alcohol drinking behaviors, family adoption, alcohol advertising and attitude.

Information obtained from this study will provide basic information for health professionals to develop guidelines. The problem of teenage drinking alcohol was must appropriate.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย.....	2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
แนวคิดเกี่ยวกับเครื่องตีมแอลกอฮอล์	5
แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น.....	11
ปัจจัยของการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น.....	14
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์.....	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
การวิเคราะห์ข้อมูล	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย	31
ปัจจัยส่วนบุคคล.....	31
ปัจจัยทางสังคม.....	35
ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	36
พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	40
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	46
5 บทสรุป	55
สรุปผลการวิจัย	55
อภิปรายผลการวิจัย.....	58
ข้อเสนอแนะ	62
บรรณานุกรม.....	64
ภาคผนวก	71
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	72
ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	81
ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า	82

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง	28
2 แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	33
3 แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามปัจจัยทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง	36
4 แสดงจำนวนและร้อยละของทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกรายชื่อ	37
5 แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามระดับทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง	41
6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์รายชื่อ	45
7 แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามระดับของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของกลุ่มตัวอย่าง	45
8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของกลุ่มตัวอย่าง	46
9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของกลุ่มตัวอย่าง	46
10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นเรียนกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของกลุ่มตัวอย่าง	47
11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายรับต่อเดือนจากผู้ปกครองกับการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง	47
12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่พ่อกอาศัยด้วยกับการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง	48
13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพครอบครัวกับการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง	48
14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพบิดากับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของกลุ่มตัวอย่าง	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
15	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพมารดากับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของกลุ่มตัวอย่าง.....	49
16	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวต่อเดือนกับการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง	50
17	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง	51
18	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนสนิท เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง	51
19	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัว เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง	52
20	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ยอมรับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง	52
21	แสดงความสัมพันธ์เคยเข้าถึงสถานบันเทิงและร้านจำหน่ายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	53
22	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเห็นสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง	53
23	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง	54

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 แสดงกรอบแนวคิดในการศึกษา.....	26

อักษรย่อ

พ.ศ. = พุทธศักราช
ปวช. = ประกาศนียบัตรวิชาชีพ

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก่อให้เกิดปัญหาต่อสุขภาพทางกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ และผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงตัวผู้บริโภคเท่านั้น ครอบครัว บุคคลรอบข้าง ชุมชน สังคม และประเทศ ล้วนมีส่วนแบกรับภาระจากผลกระทบ การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อให้เกิดปัญหาต่อสุขภาพทางกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ แต่กลับพบว่า ปัจจุบันประเทศไทยมีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากเป็นอันดับ 3 ของทวีปเอเชีย จากการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชาชนในปี 2554 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2554) พบว่า ปริมาณการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชากรไทยโดยเฉลี่ยเป็น 52 ลิตร/คน/ปี หรือคิดเป็น 7.1 ลิตรแอลกอฮอล์บริสุทธิ์/คน/ปี ความชุกของนักดื่มในประชากรผู้ใหญ่ (อายุ 15 ปีขึ้นไป) คิดเป็นร้อยละ 31.5 และความชุกของนักดื่มในประชากรวัยรุ่น (อายุ 15-19 ปี) คิดเป็นร้อยละ 14 ในแต่ละปีประเทศไทย มีนักดื่มหน้าใหม่เพิ่มขึ้นประมาณ 2.5 แสนคนส่วนใหญ่นักดื่มเหล่านี้ คือ กลุ่มเด็กและเยาวชน และนักดื่มในกลุ่มนี้ สัดส่วนของนักดื่มประจำเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 70 ภายในระยะเวลา 3 ปี (2551-2553) ปัจจุบันคนไทยใช้เวลาโดยเฉลี่ยเพียง 4.5 นาทีในการเดินทางไปร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เด็กและเยาวชนที่อายุต่ำกว่า 20 ปี ถึงร้อยละ 98.7 ยังสามารถซื้อหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ด้วยตนเอง จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งได้สำรวจ การดื่มสุราของคนไทย พ.ศ. 2553 พบว่า มีผู้ดื่มสุราเป็นประจำทั้งสิ้น 14,988,580 คน การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อตัวผู้บริโภค โดยอาจก่อให้เกิดโรคร้ายกว่า 60 โรค ทั้งในกลุ่มที่เกิดจากแอลกอฮอล์โดยตรง เช่น โรคตับแข็ง โรคติดจากสุรา โรคพิษสุราเรื้อรัง และกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยอ้อม เช่น การเกิดอุบัติเหตุ การฆ่าตัวตาย เป็นต้นแล้วยังส่งผลกระทบต่อครอบครัว บุคคลรอบข้าง ชุมชน สังคม และประเทศ

รายงานสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รายจังหวัดปี 2554 โดยการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2554 ของสำนักงานสถิติแห่งชาตินั้น พบว่า ความชุกของนักดื่มในประชากรผู้ใหญ่ (อายุ 15 ปีขึ้นไป)ระดับประเทศ ร้อยละ 31.5 และความชุกในภาคเหนือ ร้อยละ 39.4 จังหวัดพะเยา มีอัตราการดื่มแอลกอฮอล์สูงที่สุดในประเทศ โดยมีความชุกนักดื่มในประชากรวัยรุ่น (15-19 ปี) ร้อยละ 30.4 ซึ่งเป็นความชุกที่สูงสุดของประเทศ

ในอำเภอเชียงคำ พบว่า มีร้านจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์จำนวน 1,613 แห่ง โดยเฉพาะในเขตอำเภอเชียงคำ ซึ่งส่งผลให้วัยรุ่นสามารถเข้าถึงร้านจำหน่าย ได้ง่าย เชื้อต่อการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก และบ่อยครั้งที่มีการเกิดอุบัติเหตุจรรยาจร จากการขับขี่ขณะเมา

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนในเขตอำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ได้แก่ เพื่อน และปัจจัยด้านครอบครัว ว่ามีอิทธิพลต่อการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของเด็กวัยรุ่นในอำเภอเชียงคำเป็นอย่างไร รวมถึงทัศนคติต่อการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการแก้ไขปัญหาในงานสาธารณสุข สำหรับป้องกันการริเริ่มการบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (ลดนักตีมหน้าใหม่) หรือลดปริมาณการบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น และลดผลกระทบที่เกิดจากการบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์เป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ปัญหาเกี่ยวกับการบริโภคเครื่องตีมที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นต่อไป

คำถามการวิจัย

1. พฤติกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นอย่างไร
2. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือไม่
3. ปัจจัยทางสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือไม่
4. ปัจจัยทางทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. เพื่อศึกษาปัจจัยทางสังคม ที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

4. เพื่อศึกษาปัจจัยทางทัศนคติ ที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. ปัจจัยทางสังคมมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. ปัจจัยทางทัศนคติมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 เพศชายและเพศหญิง ทุกสายการเรียน ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ระหว่างเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2558 ถึงมกราคม พ.ศ.2559

นิยามศัพท์เฉพาะ

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง เครื่องดื่มทุกชนิดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เบียร์ สุราขาว ไวน์ ยาดอง เชิงขุ่น สาโท ซึ่งส่งผลให้ผู้ดื่มเกิดความมึนเมาได้หลังการดื่มในระดับหนึ่ง

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปริมาณการดื่ม ความถี่ในการดื่ม โอกาสที่ดื่ม ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปัจจัยทางสังคม หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน

1. **การมีเพื่อนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์** หมายถึง การที่นักเรียนมีเพื่อนสนิท เพื่อนคู่หู หรือเพื่อนในกลุ่ม ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2. การตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของคนในครอบครัว หมายถึง การที่บุคคลในครอบครัวที่นักเรียนได้อาศัยอยู่ มีการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์

3. การยอมรับของบิดามารดาต่อการตีพิมพ์ของบุตร หมายถึง การที่บิดามารดาของนักเรียนยอมรับได้ว่า นักเรียนตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์

4. การเข้าถึงสถานบริการและเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ หมายถึง พื้นที่ที่นักเรียนอาศัยอยู่มีสถานบริการ ซ้ำ ซาย เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์

5. การรับรู้สื่อโฆษณา หมายถึง การที่นักเรียนได้รับสื่อโฆษณาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์

ปัจจัยทางทัศนคติ หมายถึง การรับรู้ ความเชื่อ ความเข้าใจหรือความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ โดยมีผลต่ออารมณ์และความรู้สึก และมีการแสดงออกทางพฤติกรรม

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. สามารถนำผลการศึกษาที่ได้ ไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ในเด็กวัยรุ่นรายเก่าและการเริ่มตีพิมพ์ในรายใหม่ต่อไป

2. สามารถนำผลการศึกษาที่ได้ ไปใช้ในการสร้างรูปแบบกิจกรรมการให้ความรู้ที่หลากหลาย และการรณรงค์ เพื่อลดการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ในเด็กวัยรุ่น และลดอันตรายจากการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ได้ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ผู้ศึกษาได้นำทฤษฎีแนวคิด ตลอดจนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องมาศึกษา เพื่อประโยชน์ในการประมวลแนวความคิด และกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำเสนอโดยแบ่งออกเป็นหัวข้อเรียงตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
 - 1.1 ความหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
 - 1.2 ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
2. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น
 - 2.1 ความหมายของวัยรุ่น
 - 2.2 พัฒนาการของวัยรุ่น
3. พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น
 - 3.1 ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น
 - 3.2 ปัจจัยการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น
4. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ความหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ประเทศไทยมีการใช้คำว่า สุรา เช่นเดียวกับคำว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังเช่นพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 “สุรา” หมายความว่ารวมถึง วัตถุทั้งหลายหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ ที่ซึ่งสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา หรือซึ่งกินไม่ได้ แต่เมื่อได้ผสมกับน้ำหรือของเหลวอย่างอื่นแล้วสามารถดื่มกินได้ เช่นเดียวกับน้ำสุรา

สุรา มาจากภาษาบาลีและสันสกฤต แปลว่า เหล้า หรือน้ำเมาที่กลั่นแล้ว ในทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง เครื่องดื่มชนิดหนึ่งที่มีเอทิลแอลกอฮอล์ (ethyl alcohol) เป็นส่วนผสมแอลกอฮอล์ได้มาจากการหมักข้าว ข้าวโพดและผลไม้ชนิดต่าง ๆ ด้วยยีสต์ ซึ่งจะทำหน้าที่เปลี่ยนน้ำตาลที่มีอยู่ใน

ผลไม้ให้กลายเป็นแอลกอฮอล์ ปริมาณของแอลกอฮอล์ที่มีอยู่ในสุราแต่ละชนิดแตกต่างกัน สังเกตได้จากจำนวนดีกรีของสุราชนิดนั้น ๆ ถ้าดีกรีสูงแสดงว่ามีปริมาณแอลกอฮอล์อยู่ในระดับที่สูง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546)

สุรา หมายถึง เครื่องดื่มที่มีเอทิลแอลกอฮอล์ (Ethyl Alcohol) ผสมในปริมาณไม่เกินร้อยละ 60 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถดื่มได้ เป็นสารเคมีกึ่งธรรมชาติกึ่งสังเคราะห์ ที่เรียกว่า แอลกอฮอล์ (เทพินทร์ พัชรานุรักษ์, 2541; จิราภรณ์ เทพหนู, 2540) และคนไทยเรียกสารนี้ว่า เครื่องดองของเมาหรือสุราเมรัย ทำมาจากพืชหรือผลไม้ที่มีแป้งหรือน้ำตาลโดยใช้การหมักเมื่อดื่มแล้วทำให้เกิดความมึนเมา ซึ่งขึ้นกับปริมาณและความแรงของแอลกอฮอล์ที่เป็นส่วนประกอบของเหล้า (สุพัฒน์ ชีรเวชเจริญชัย, 2541)

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546) ได้ให้ความหมายของแอลกอฮอล์ว่า หมายถึง สารอนินทรีย์ชนิดหนึ่ง ลักษณะเป็นของเหลว กลิ่นฉุนระเหยได้ง่าย มีขีดเดือที่อุณหภูมิ 78.5 องศาเซลเซียส มีชื่อเต็มว่า เอทิลแอลกอฮอล์ โดยปกติเกิดจากการหมักสารประเภทแป้งหรือน้ำตาลผสมยีสต์ ซึ่งเรียกว่า แป้งเชื้อหรือเชื้อหมักเป็น 12 องค์ประกอบสำคัญของสุราและเมรัยทุกชนิด เมื่อดื่มเข้าไปจะออกฤทธิ์ทำให้เกิดอาการมึนเมา ใช้ประโยชน์ในการเป็นตัวทำละลายและเป็นเชื้อเพลิง เป็นต้น

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 2001) ได้ให้ความหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่า เป็นของเหลวที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ชนิดดื่มหรือเอทานอล ใช้เพื่อการดื่มส่วนใหญ่ได้มาจากการหมักหรือได้จากการหมักแล้วกลั่น

ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ จึงให้ความหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง เครื่องดื่มทุกชนิดที่มีเอทิลแอลกอฮอล์ผสมและสามารถดื่มกินได้ ซึ่งปริมาณเอทิลแอลกอฮอล์ในเครื่องดื่มแต่ละชนิดมีความแตกต่างกัน

ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่นนั้นสามารถเกิดขึ้นได้ เช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป นั่นคือการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งลักษณะการดื่ม ปริมาณการดื่ม ก่อให้เกิดการเมาสุรา การติดสุรา และผลของพิษจากแอลกอฮอล์ ทำให้เกิดผลกระทบหลายประการ (บัณฑิต ศรไพศาล และคณะ, 2549) ดังนี้

1. ผลกระทบทางด้านร่างกาย

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีชื่อทางเคมีว่า เอทานอล (Ethanol) เป็นโมเลกุลเล็ก ๆ ละลายได้ทั้งในน้ำและไขมัน จึงสามารถเข้าถึงในทุกแห่งของร่างกาย (ทรงเกียรติ ปิยะกะ และเวทิน ต้นสนียเวทย์, 2540) แอลกอฮอล์ถูกดูดซึมได้อย่างดีและรวดเร็วเข้าสู่กระแสเลือดที่กระเพาะอาหาร

ลำไส้เล็ก และลำไส้ใหญ่ (สรายุทธ์ บุญชัยพานิชวัฒนา และนันทนา ขาวละออ, 2549) เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ มีผลกระทบต่อร่างกายทั้งแบบเฉียบพลันและเรื้อรัง แบบเฉียบพลัน เช่น การตัดสินใจ ช้าลง เสียการควบคุมระบบกล้ามเนื้อ สมรรถภาพการมองเห็นลดลงไม่ตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้น ต่าง ๆ พุดไม่ชัด การมองเห็นเลือนราง ง่วงมึนงง ระดับน้ำตาลในเลือดต่ำระบบหายใจถูกกด จนกระทั่งเสียชีวิต ดังนี้

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลกระทบต่อร่างกายของผู้ดื่ม ทั้งแบบเฉียบพลัน และเรื้อรัง ผลกระทบแบบเฉียบพลันต่อสุขภาพขึ้นกับระดับของแอลกอฮอล์ในเลือด โดยพบว่า ระดับแอลกอฮอล์ในเลือดที่ 50-15 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ร่างกายจะขาดการควบคุมการเคลื่อนไหว (Muscle in coordination) การตัดสินใจช้าลง การเห็นภาพไม่คมชัด การรับรู้ต่อตัวกระตุ้นช้าลง ผู้ดื่มสุราจึงไม่ควรทำงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักร หรือขับขี้อายุยานต่าง ๆ และถ้าระดับแอลกอฮอล์ ในเลือดสูงถึง 300-500 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ นอกจากนี้ ยังพบว่า ระดับน้ำตาลในเลือดต่ำลง ง่วง มึนงง ระบบหายใจถูกกด เป็นผลทำให้หายใจไม่ออก อาจตายได้ (ชัยชาญ แสงดี, 2536) การดื่มสุราทำให้การดูดซึมอาหารได้น้อยลง และยังทำให้เกิดอาการ ท้องอืดท้องเฟ้อ ถ้าดื่มติดต่อกันเวลานานก็อาจเป็นตับอักเสบหรือตับแข็งได้

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ [สสส.] พ.ศ. 2548 ได้สรุป ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อร่างกายผู้ดื่มสุรา มีดังนี้ เมื่อดื่มเข้าไป แอลกอฮอล์ในสุราจะซึมเข้าสู่ ร่างกายอย่างรวดเร็ว ถูกดูดซึมในกระเพาะอาหารและเข้าสู่กระแสเลือดภายในเวลาเพียง 5 นาที ก่อนจะส่งต่อไปยังเซลล์เนื้อเยื่อของเหลวทุกแห่งในร่างกาย และอวัยวะต่าง ๆ ภายในเวลา 10-30 นาที ทั้งนี้ จะสามารถตรวจพบแอลกอฮอล์ในเลือดได้ภายในเวลา 5 นาที หลังจากเริ่มดื่ม และเริ่มก่อให้เกิดผลต่ออวัยวะทั่วร่างกาย ดังนี้

1. **ช่องปากและลำคอ** เกิดอาการระคายเคืองในช่องปากและลำคอ
2. **ผิวหนังและหลอดเลือด** ฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ที่ส่งผลให้เห็นชัดเจน เริ่มได้ตั้งแต่ ผิวน้ำ และหลอดเลือดที่ขยายตัวจากฤทธิ์แอลกอฮอล์ส่งผลให้หน้าแดง ตัวแดง แต่บางรายอาจมีอาการ เส้นโลหิตหดตัว ทำให้หน้าซีด ซึ่งเป็นอันตรายต่อชีวิตมากกว่า
3. **เซลล์** เมื่อการหมุนเวียนของเลือดเร็วขึ้นไปยังเซลล์ต่าง ๆ ทั่วร่างกายเซลล์ทุกเซลล์ จะทำงานไวขึ้นกว่าปกติ จนเกินความจำเป็นในช่วงระยะสั้น ๆ ทำให้การทำงานของอวัยวะแปรปรวน ไปจากปกติในเวลาต่อมา กัดการทำงานของเซลล์ และทำลายเซลล์ไปในที่สุด
4. **สมอง** แอลกอฮอล์มีพิษโดยตรงต่อสมองทำให้เซลล์สมองขยายตัวขึ้น เกิดอาการ ที่เรียกว่า “สมองบวม” นานเข้าจะเกิดการสูญเสียของเหลวในเซลล์สมอง เซลล์สมองลึบเหี่ยว สมองเสื่อม

5. หัวใจ หัวใจจะถูกกระตุ้นให้สูบฉีดโลหิตเร็วขึ้น ทำงานหนักขึ้นในระยะยาว จะทำให้การทำงานของกล้ามเนื้อหัวใจแปรปรวน สารที่มีหน้าที่สำคัญในการบีบตัวของกล้ามเนื้อหัวใจลดต่ำลง ทำให้หัวใจต้องทำงานหนักขึ้น เพื่อสูบฉีดโลหิต เมื่อหัวใจทำงานหนักขึ้น กล้ามเนื้อหัวใจจะเริ่มหนาขึ้น เกิดโรคหัวใจโต มีอาการหัวใจวายหรือหัวใจล้มเหลวตามมาในที่สุด

6. กระเพาะอาหาร แอลกอฮอล์ในระดับความเข้มข้นเพียงร้อยละ 10 ทำให้มีการกระตุ้นน้ำย่อยในกระเพาะอาหาร ส่งผลให้เกิดแผลทั้งในกระเพาะและลำไส้ ขณะที่แอลกอฮอล์ในความเข้มข้นสูง จะทำให้เกิดอาการเยื่อบุกระเพาะอาหารอักเสบเฉียบพลัน

7. ตับ ตับเป็นแหล่งสังเคราะห์ที่สำคัญของแอลกอฮอล์ จึงเป็นอวัยวะที่ได้รับพิษจากสุรามากที่สุด เซลล์ตับที่ถูกทำลายจะมีไขมันเข้าไปแทนที่ ทำให้เกิดการคั่งของไขมันในตับซึ่งเป็นสาเหตุแรก ๆ ของอาการตับอักเสบ ส่งผลให้เซลล์ตับถูกทำลายเพิ่มมากขึ้น เมื่อเซลล์ตับตายลงถึงระดับหนึ่ง จะมีการสร้างพังผืดขึ้นที่บริเวณนั้นในลักษณะคล้ายแผลเป็น ทำให้เนื้อตับที่เคยอ่อนนุ่ม แข็งตัวขึ้น เกิดอาการที่เรียกว่า “ตับแข็ง” ในที่สุด

8. ระบบอวัยวะ แอลกอฮอล์ในเหล้ามีผลทำให้เกิดพิษต่อระบบสำคัญต่าง ๆ ของร่างกาย ตั้งแต่ระบบทางเดินอาหาร ระบบหัวใจและหลอดเลือด ระบบประสาท ระบบการสร้างภูมิคุ้มกันของร่างกาย ทำให้ระบบการทำงานของร่างกายแปรปรวน ระบบประสาทต่าง ๆ ขาดการควบคุม ดังนี้

ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสารออกฤทธิ์กดระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงสารสื่อประสาทในสมอง จิตใจและอารมณ์เปลี่ยนแปลง (Frances and Zentner, 1997 อ้างอิงใน นิชนันท์ คำลั่น, 2547) การเกิดโรค ได้แก่ อาการเป็นพิษอย่างเฉียบพลันจากการดื่มสุรา (pathologic intoxication) โรคระแวงจากพิษสุรา (Alcoholic Paranoid) โรคประสาทหลอน (Alcoholic Hallucination) (Miller, 1997 อ้างอิงใน นิชนันท์ คำลั่น, 2547) พบว่า 1 ใน 3 ของผู้ป่วยทางจิตใจแต่ละประเทศ มีสาเหตุมาจากสุรา สารพิษที่เกิดจากการเผาผลาญแอลกอฮอล์ในร่างกาย คือ เตตราไฮโดร-ไอโซควิโนลีนส์ (tetrahydroisoquinolines) ซึ่งจะเข้าไปทำลายสารเคมีในสมองที่ช่วยให้คนรู้สึกเป็นปกติสุขและสงบ คนติดสุรามักมีจิตใจและอารมณ์อ่อนไหว ความอดทนต่อภาวะเครียดหรือกดดันลดลง ขาดสมาธิ การดื่มสุราเป็นประจำทำให้บุคลิกแปรปรวน มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลง ไร้สติสัมปชัญญะ ไม่สนใจตนเอง ครอบครองและสิ่งแวดล้อม (สมภพ เรื่องตระกูล, 2543) เปลี่ยนอารมณ์ (Alteration of mood) ทำให้ครีครว้นมากขึ้น เพิ่มความก้าวร้าวเพิ่มความสามารถที่กล้าแสดงออกด้านต่าง ๆ กล้าพูด กล้าแสดงตัวตน และแสดงความก้าวร้าวไม่กลัวใคร ซึ่งอาจเป็นผลมาจากเคยได้รับการสอนหรือคำบอกเล่ามาก่อนว่า สุราทำให้เกิดความฮึกเหิม

ความกล้าหาญ และในหลายวัฒนธรรมให้อภัยคนที่ดื่มสุรา ว่ามีการแสดงออกที่เกินเลยไปบ้าง เพราะเขา เป็นการเปิดโอกาสให้คนดื่มสุราก่อนแล้วแสดงสิ่งต่าง ๆ ที่ตนไม่เคยทำได้และ นอกจากนี้ ยังลดความยับยั้งชั่งใจ ลดมาตรฐานคุณธรรมที่ตนยึดถือ ทำให้กล้าแสดงพฤติกรรมที่เคยคิดว่าน่าละอายได้ เช่น กล้าพูดคำหยาบคาย การแสดงความรู้สึกทางเพศ หรือพฤติกรรมทางเพศที่เคยเก็บกดไว้ และในการดื่มระยะยาวนานอาจเกิดผลเสียต่อร่างกายและสภาพจิตใจ ทрудโทรมลดคุณค่าทางสังคมของตนเอง มีอาการซึมเศร้าที่เป็นผลจากการดื่มสุราระยะยาวนาน และอาจอยู่เป็นระยะเวลายาวนานมากหลังหยุดดื่ม (จิรัฐา บุญประสาธ, 2553)

ผลกระทบทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ

องค์การอนามัยโลกระบุว่า มีอัตราการเสียชีวิตจาก 64 ประเทศทั่วโลก ที่มีความเกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้เกิดอุบัติเหตุทางจราจร การฆาตกรรมโรคเมรั้งหลอดอาหาร โรคตับ เป็นต้น พบในเพศชายมากกว่าหญิง (ร้อยละ 37-43 และ 18-43 ตามลำดับ) จากสถิติของกรมควบคุมโรค ปี พ.ศ. 2547 มีการดื่มแอลกอฮอล์ก่อนเกิดเหตุ มีผู้บาดเจ็บจากยานพาหนะทุกประเภทถึงร้อยละ 72.7 มีผู้เสียชีวิตร้อยละ 62.0 ในแต่ละปีพบปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด ผู้ที่ “เมาแล้วขับ” ก่อให้เกิดอุบัติเหตุทางจราจรสร้างความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินจำนวนมาก โดยพบว่า มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สัมพันธ์กับอุบัติเหตุจราจรเมื่อเทียบกับคนที่ไม่บริโภค (ยงยุทธ ขจรธรรม และคณะ, 2547) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สร้างความเสียหายในเชิงเศรษฐกิจ โดยมีมูลค่าสูงมาก ซึ่งได้แก่ การสูญเสียทรัพย์สิน ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการรักษาโรคต่าง ๆ และอุบัติเหตุค่าใช้จ่ายทางอ้อมที่เกิดจากการฟื้นฟูสมรรถภาพ ค่าใช้จ่ายจากการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งประสิทธิภาพในการทำงานหรือการผลิต ที่สูญเสียไปเนื่องจากการหยุดงานหรือเสื่อมสมรรถภาพในผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ยงยุทธ ขจรธรรม และคณะ, 2547) ความเสียหายจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทยปัจจุบัน เมื่อคิดเป็นต้นทุนทางสังคมโดยรวมมีมูลค่าสูงถึง 13,007.9-33,625.6 ล้านบาท หรือร้อยละ 0.22-0.56 ของ GDP ในปี 2546 ซึ่งแยกเป็นต้นทุนความเสียหายได้ 2 ประเภท คือ (นิพนธ์ พัวพงศกร, 2548)

1. ต้นทุนส่วนบุคคลของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการรักษาโรคจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต้นทุนเวลาในการรักษาโรค ต้นทุนเวลาเนื่องจากการขาดงาน มูลค่าการเสียชีวิตจากการเจ็บป่วย ด้วยโรคที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2. ต้นทุนต่อสังคมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ มูลค่าการเสียชีวิตและการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางจราจร ที่มาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มูลค่าการรักษาอุบัติเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มูลค่าการเสียชีวิตจากการรักษาพยาบาล

ผลกระทบต่อครอบครัว

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคน ๆ หนึ่งนั้น ได้ส่งผลกระทบต่อบุคคลในครอบครัว ทั้งทางร่างกายและจิตใจมากที่สุด เช่น มีการทะเลาะเบาะแว้ง เกิดปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ครอบครัวแตกแยก หย่าร้าง ทำให้บุตรหลานขาดความอบอุ่น ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ เท่าที่ควร เกิดความตึงเครียด หวาดกลัว ตกใจ โดดเดี่ยว ซึมเศร้า ไม่สบายใจ และส่งผลต่อการมีพฤติกรรมก้าวร้าวเมื่อโตขึ้น นอกจากนี้ ผู้ที่ติดสุราจะทำให้ขาดความรับผิดชอบต่อครอบครัว สายสัมพันธ์ในครอบครัวจะมีความเห็นห่างกันออกไปเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นการสร้างความทุกข์ทรมานให้กับคู่ชีวิตและลูกหลาน (สายพิณ สาประเสริฐ, 2544) จะเห็นได้ว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่เพียงแต่มีผลกระทบต่อผู้ดื่มเท่านั้น แต่เกิดกับคนรอบข้าง โดยเฉพาะบุคคลในครอบครัวมากน้อยตาม ความรุนแรงของปัญหาที่พบบ่อย คือ สามีที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำที่จะทำร้ายร่างกายภรรยา พบร้อยละ 5.7 และภรรยาที่ดื่มเป็นประจำทำร้ายร่างกายสามี พบร้อยละ 6.2 (วิชัย โปษยะจินดา และอาภา ศิริวงศ์ ณ อยุธยา, 2544)

ด้านปัญหาครอบครัว ความรุนแรง และคดีความ จากข้อมูลของสำนักงานกองทุนสนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ ระบุว่า การดื่มสุรามีผลกระทบต่อครอบครัว เกิดการทะเลาะเบาะแว้ง การทำร้ายร่างกาย เกิดความหวาดระแวงหึงหวง ก้าวร้าวถูกเหยียดหยาม และการหลงตัวเอง และจากการศึกษาของศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรี มูลนิธิเพื่อนหญิง (2546) พบว่า ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการดื่มสุราส่วนใหญ่ มีประสบการณ์หรือทราบว่าบุคคลที่ดื่มสุรา มีการใช้ความรุนแรง พุดจาหยาบคายด่าว่า และทำร้ายร่างกายผู้อื่น และการละเมิดสิทธิทางเพศ สตรีที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวนมาก จะตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง การถูกทารุณในบ้าน หรือการถูกข่มขืนมีความสัมพันธ์กับสุรา การดื่มสุราก็ทำให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจ ในครอบครัว คุณค่าความมั่นคงในการทำงาน ชัดขวางการทำหน้าที่ตามปกติของครอบครัว และนำไปสู่การแสพสารเสพติดปัญหาอาชญากรรมอื่น ๆ (นภดล กรรณิกา และคณะ, 2548) และจากการศึกษาวิจัยพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุรา เบียร์ และสารเสพติดของเยาวชน ที่กระทำผิดกฎหมายและถูกควบคุมตัวให้มาฝึกอบรมในสถานพินิจ จำนวน 121 ราย อายุระหว่าง 9-23 ปี พบว่า เด็กที่กระทำผิดมาจากรอบครัวที่มีคนสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า ร้อยละ 80 และกิจกรรมที่เด็กกระทำร่วมกับเพื่อน คือ การดื่มเหล้า สูบบุหรี่ จึงสะท้อนให้เห็นว่าผู้ปกครองหรือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมเด็ก หากเด็กเคยพบเห็นพฤติกรรมเด็ก จะเกิดการลอกเลียนแบบและกระทำตามได้ง่าย

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

ความหมายของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่คาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ เป็นวัยที่กำลังอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในชีวิต ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งต้องมีการปรับตัวให้รับสภาพต่าง ๆ ของการที่จะเป็นผู้ใหญ่ต่อไป

คำว่า “วัยรุ่น” ในภาษาอังกฤษว่า adolescence มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า adolescere หมายถึง การเจริญสู่วุฒิภาวะ (grow into maturity) (วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์, 2543) หรือการพัฒนาสู่การเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2540) ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540) กล่าวถึง วัยรุ่นว่าเป็นวัยที่อยู่ในช่วงระยะคาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กต่อเนื่องกับความเป็นผู้ใหญ่ มีความอ่อนไหว ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ได้ง่าย เรียกได้ว่า เป็นวัยวิกฤต เนื่องจากวัยนี้ มีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จากวัยเด็กไปสู่ผู้ใหญ่

วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2543) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่จะเริ่มเป็นหนุ่มสาวเป็นช่วงวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เป็นวัยพายุบูแคม เนื่องจากว่า วัยนี้ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลง มีการพัฒนาการจากวัยเด็กเป็นผู้ใหญ่ นอกจากการเปลี่ยนแปลงภายในร่างกายแล้ว ในด้านจิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาก็มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จนบางครั้งอาจทำให้วัยรุ่นบางคนมีปัญหาในการปรับตัวได้

องค์การอนามัยโลก ได้ให้ความหมายของวัยรุ่น (adolescents) หมายถึง บุคคลที่มีอายุระหว่าง 10-19 ปี ซึ่งถือว่าเป็นระยะวิกฤตของชีวิต เนื่องจากเป็นช่วงระยะเวลาที่มีความสับสนทางด้านจิตใจมากกว่าวัยอื่น ๆ เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่

สไตน์เบิร์ก กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตจากวัยเด็กและย่างก้าวไปสู่วุฒิภาวะแห่งการเป็นผู้ใหญ่ จัดเป็นวัยพายุบูแคม (period of storm and stress) และเป็นช่วงวัยแห่งการเปลี่ยนผ่านที่ไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่าเริ่มต้นและสิ้นสุดของวัยนี้ อยู่ที่ช่วงอายุใด

วินัส ศรีศักดิ์ (2545) วัยรุ่นเป็นลักษณะที่เด็กจะพัฒนาไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ เป็นวัยที่อยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในชีวิตอย่างรวดเร็วในทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เป็นเหตุให้วัยรุ่นเป็นวัยที่ประสบปัญหาและเผชิญวิกฤตการณ์ในการปรับตัวมากที่สุดในชีวิตประจำวัน วัยรุ่น หมายถึง วัยที่มีการเปลี่ยนแปลงจากเด็กไปเป็นผู้ใหญ่ มีการเจริญเติบโตเข้าสู่ความมีวุฒิภาวะทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคม และสติปัญญา

โดยยึดเอาความพร้อมและวุฒิภาวะทางเพศเป็นจุดเริ่มต้นและสิ้นสุดเมื่อมีความพร้อม และมีวุฒิภาวะทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ

สรุปได้ว่า วัยรุ่น หมายถึง เป็นช่วงชีวิตของบุคคลที่พัฒนาจากเด็กไปเป็นผู้ใหญ่ อย่างสมบูรณ์ มีอายุระหว่าง 10-19 ปี เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตระหว่างความเป็นเด็ก และความเป็นผู้ใหญ่ โดยมีการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการทุกด้านทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคม และสติปัญญา ซึ่งถือว่าช่วงชีวิตนี้เป็นระยะวิกฤตของชีวิต เนื่องจากเป็นช่วงระยะเวลาที่มีความสับสนทางจิตใจมากกว่าวัยอื่น ๆ

พัฒนาการด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นช่วงของการเปลี่ยนวัย เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อที่เปลี่ยนจากความเป็นเด็ก ไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ และถ้านับการเริ่มต้นของความเป็นวัยรุ่นตามลักษณะพัฒนาการ สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนว่าช่วงวัยรุ่นเริ่มต้นแล้ว ก็คือ การเปลี่ยนแปลงภายนอกและภายในร่างกาย พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกาย ก็มีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะพัฒนาการด้านอื่น ๆ ด้วย (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2540)

พัฒนาการทางด้านร่างกาย จะเป็นในด้านของความงอกงาม เจริญเติบโตถึงขีดสมบูรณ์ เพื่อทำหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ การเจริญเติบโตมีทั้งส่วนภายนอกที่มองเห็น เช่น ส่วนสูง น้ำหนัก ส่วนลัดของร่างกาย เป็นต้น ส่วนการเจริญเติบโตภายใน เช่น โครงกระดูกแข็งแรงขึ้น การทำงานของต่อมบางชนิด เช่น ต่อมพิทูอิทารี (pituitary gland) คือ ต่อมใต้สมอง จะมีฮอร์โมนที่ทำหน้าที่ควบคุมการเจริญเติบโตของรังไข่และอัณฑะ และควบคุมการตกไข่ (ovulation) ของเพศหญิง (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2540) ดังจะเห็นได้จากเด็กหญิงจะเริ่มเป็นสาว มีหน้าอก มีประจำเดือน มีการเปลี่ยนแปลงรูปร่างเป็นทรวดทรง เด็กชายจะเริ่มมีหนวด มีฟันเป็ยก เสียงแตก ร่างกายจะมีกล้ามเนื้อที่แข็งแรง ซึ่งทั้งสองเพศนี้จะมีลิ่ว มีกลิ่นตัว มีขนขึ้นตามทีลับ มีร่างกายสูงใหญ่อย่างรวดเร็ว การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว บางครั้งเด็กปรับตัวไม่ทัน ทำให้เกิดความรู้สึกอึดอัด อ่อนไหวเกี่ยวกับลัดส่วน อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายตนเอง อาจเห็นได้จากการพฤติกรรมซุ่มซ่ามแก้งก้าง เพราะแขนขายืดยาวเร็ว จนกระทั่งต่าง ๆ ไม่แม่นยำ (วรารณณ์ ตระกูลสฤษดิ์, 2543)

พัฒนาการทางด้านจิตใจ วัยรุ่นจะเริ่มมีความคิดอ่านที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น เริ่มสังเกตตนเอง ครอบครัว เพื่อน และสังคมสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จึงทำให้วัยรุ่นมีเอกลักษณ์เฉพาะตนเอง คือ มีความรู้ตัวตนเองมีความเป็นหนึ่งที่แตกต่างกันไปจากคนอื่นในสิ่งต่อไปนี้ รูปร่างและเอกลักษณ์ ลักษณะนิสัยลักษณะด้อยของตนเอง ความชอบ ความถนัด ความพึงพอใจทางเพศ (วรารณณ์ ตระกูลสฤษดิ์, 2543) เอกลักษณ์ของวัยรุ่นจะพัฒนาได้ดี เมื่อได้เรียนรู้เกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน และ

ได้รับการสนับสนุนจากพ่อแม่ มีความต้องการเป็นอิสระที่จะคิดที่จะทำอะไรด้วยตนเองหรือกับกลุ่มเพื่อนมากขึ้น มีความรู้สึกอิศรจัดอันดับข้อในในกฎระเบียบต่าง ๆ ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน มีความต้องการเป็นที่ยอมรับ ชื่นชม จากเพื่อนวัยเดียวกัน จึงทำให้เกิดการเลียนแบบต่าง ๆ ในกลุ่ม เพื่อให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน มีความอยากรู้อยากลอง เนื่องจากความต้องการหาเอกลักษณ์ของตนเอง และแสวงหาสิ่งที่ทำให้เขา มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองได้ เช่น กิจกรรมกลุ่มกีฬา งานอดิเรก ความสัมพันธ์กับเพื่อนตรงข้ามหรือยาเสพติด เมื่อลองแล้วรู้สึกเหมาะกับตนเอง ก็จะทำสิ่งนั้นซ้ำ ๆ ถ้าทำแล้วไม่พอใจจะเลิกไปเอง การลองในสิ่งอันตรายจะมีมากน้อยไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับการรู้จักยับยั้งใจตนเอง และการตระหนักในโทษหรือข้อเสียในสิ่งที่จะลอง ส่วนในด้านความมีอุดมคติ วัยรุ่นจะเริ่มแยกแยะความดี ความชั่ว ข้อดี ข้อเสียของบุคคลและเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดีมีมโนธรรมที่ถูกต้อง (พนม เกตุมาน, 2551)

พัฒนาการทางด้านอารมณ์ สืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงและการเจริญเติบโตทางร่างกายทั้งภายในและภายนอก กระบวนการที่แบบแผนอารมณ์ของวัยรุ่นอารมณ์ที่เกิดขึ้นกับเด็กวัยรุ่นนั้นมีทุกประเภท เช่น รัก ชอบ โกรธ เกลียด อิจฉา ริษยา ฯลฯ ไม่ว่าจะเป็ นอารมณ์ประเภทใด จะมีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ง่าย สับสน อ่อนไหว และขาดการควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์ของตนเองมีความเข้มของอารมณ์สูง ไม่มั่นคง ระดับความเข้มของอารมณ์ ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพดั้งเดิม และสิ่งเร้า ที่ทำให้เกิดอารมณ์ของวัยรุ่น มีนักจิตวิทยาเรียกลักษณะการแสดงออกทางอารมณ์ของวัยรุ่นว่า เป็นแบบพายุบูแคม (storm and stress) ซึ่งหมายถึงอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงง่าย รุนแรง อ่อนไหว สามารถเปลี่ยนแปลงอารมณ์หนึ่งไปเป็นอีกอารมณ์หนึ่งได้อย่างรวดเร็ว เมื่อลักษณะอารมณ์ของวัยรุ่นเป็นเช่นนี้ บุคคลต่างวัยจึงต้องใช้ความอดทนสูงเพื่อจะเข้าใจและสร้างสัมพันธภาพกับพวกเขา ซึ่งอาจทำให้เกิดช่องว่างระหว่างวัย (generation gap) และเนื่องจากวัยรุ่นเข้ากับบุคคลอื่นได้ยาก วัยรุ่นจึงเกาะกลุ่มกันได้ดีเป็นพิเศษกว่าวัยอื่น ๆ เพราะเข้าใจและยอมรับกันได้ง่าย (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2540)

พัฒนาการทางด้านสังคม ความสัมพันธ์ของวัยรุ่นกับพ่อแม่จะเริ่มห่างกันมากขึ้น แต่ความสัมพันธ์กับเพื่อนจะเริ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ และจะมีสูงสุดในระยะตอนกลางของวัยรุ่น วัยรุ่นจะเริ่มสนใจเพศตรงข้าม คบเพื่อนที่ถูกใจมีกิจกรรมทำร่วมกัน ได้ฝึกทักษะทางสังคม ค้นหาเอกลักษณ์ของตนเอง ได้รับการยอมรับจากเพื่อน ได้รับการยอมรับเข้ากลุ่ม ซึ่งจะทำให้ตนเองรู้สึกว่ามีค่าสำคัญ วัยนี้จึงมีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาและเลียนแบบพฤติกรรมซึ่งกันและกัน การคบเพื่อนร่วมวัยเป็นพฤติกรรมทางสังคมที่สำคัญยิ่งต่อจิตใจของวัยรุ่น แต่การคบเพื่อนมีทั้งประโยชน์และโทษ เพื่อนอาจเป็นผู้ประคับประคองจิตใจในยามทุกข์ร้อน ชี้แนะสิ่งมีประโยชน์ในทางตรงกันข้ามเพื่อนก็อาจชักนำไปในทางเสื่อมถอย ผู้เป็นอาชญากร

วัยรุ่นมากมาย ในแทบทุกประเทศส่วนมากมีสาเหตุมาจากเพื่อนซักจุง เช่น เกรเร ดิทยาเสพติด (ศรีเรื่อน แก้วกังวาล, 2540)

การพัฒนาทางด้านสติปัญญา วัยนี้จะมีการพัฒนาของสติปัญญาอย่างมาก โดยความคิดจะลึกซึ้งซึ่งเป็นนามธรรมมากขึ้น มีการใช้เหตุผล รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินได้อย่างดีคล้ายกับความคิดของผู้ใหญ่มากขึ้น แต่ความคิดของวัยรุ่นจะไม่มั่นคง บางครั้งมีความคิดเหมือนเด็ก บางครั้งมีความคิดเหมือนผู้ใหญ่ ซึ่งขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ของวัยรุ่นด้วย การเรียนรู้ของวัยนี้ สามารถที่จะเรียนรู้ได้มากมาย และจะเรียนรู้ได้ดี เมื่อสภาพอารมณ์สงบ มีความอยากรู้อยากเห็น และได้เรียนรู้ในแบบที่ตนเองมีส่วนร่วมในการคิด และการกระทำด้วย

ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหลายประการในวัยรุ่น ทั้งด้านร่างกายอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด และความสัมพันธ์กับผู้อื่นและสังคม ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่เป็นไปเพื่อการแสวงหาประสบการณ์ที่แปลกใหม่ที่จะช่วยสร้างความเข้าใจตนเอง และสถานการณ์ต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น โดยปกติวัยรุ่นจะมีพฤติกรรมที่เป็นพัฒนาการตามวัย คือ ความพยายามที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จด้วยตนเอง ความต้องการอิสระ เป็นตัวของตัวเอง การเข้ากลุ่มเพื่อน หรือความอยากลองเพื่อช่วยให้ตนเองเกิดความเข้าใจในปรากฏการณ์ต่าง ๆ และด้วยกระบวนการพัฒนาการตามวัยที่เป็นไป

สรุปได้ว่า เนื่องด้วยลักษณะวัยรุ่น มีการเปลี่ยนแปลงมากมายในด้านร่างกาย จิตใจ และวิถีชีวิต ปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจเกี่ยวข้องกับ การดื่มสุราของวัยรุ่น คือ ความรู้สึกอยากเสี่ยงเป็นพฤติกรรมที่เป็นผลจากสมองที่อยู่ในช่วงพัฒนาการ วัยรุ่นจึงมีแนวโน้มที่มีพฤติกรรมหุนหันพลันแล่น และเข้าไปทดลองสถานการณ์ใหม่และเสี่ยง เช่น การดื่มสุรา และพฤติกรรมที่รุนแรงมากขึ้น รวมทั้งเมื่อวัยรุ่นมีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วัยรุ่นจะมีอัตราการดื่มสุราอย่างหนัก (binge drinking) มากกว่าผู้ใหญ่ เนื่องจากสมองของวัยรุ่นที่เริ่มดื่ม ยังไม่ได้รับผลกระทบที่รุนแรงจากการดื่มสุราในขณะที่สมองของวัยรุ่นมีความไวต่อฤทธิ์ด้านบวกของสุรา (เคลิบเคลิ้ม เป็นสุข หรือเข้าสังคมง่าย) มากกว่าผู้ใหญ่

ปัจจัยของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น

จากการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกิดจากหลายสาเหตุ (ศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรี มูลนิธิเพื่อนหญิง, 2546) ดังนี้

1. อิทธิพลของบิดามารดาและครอบครัว บิดามารดามีอิทธิพลมากที่สุดต่อชีวิตเด็ก เพราะบิดามารดาเป็นผู้ที่อบรมเลี้ยงดูเด็ก และจัดประสบการณ์ให้เด็กได้มีการเรียนรู้ (พรพิมล

พิสุทธิพันธ์พงศ์, 2538) จากการศึกษา พบว่า ครอบครัวที่มีสมาชิกตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเด็ก เนื่องจากเด็กสามารถเข้าถึงเครื่องตีแอลกอฮอล์ได้ง่ายกว่า ซึ่งอาจจะส่งผลให้เด็กเริ่มตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ตั้งแต่อายุน้อย และพบว่า พฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของบิดามารดา มีอิทธิพลต่อการเรียนแบบและการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น นอกจากนี้ ยังพบว่า วัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดาให้การสนับสนุนทางอารมณ์แก่บุตรน้อยมีแนวโน้มที่จะตีเครื่องตีแอลกอฮอล์หรือตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในปริมาณมาก (The National Youth violence prevention Resource center, 2005)

2. อิทธิพลของเพื่อน พฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์และการยอมรับการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเพื่อน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น จากการศึกษาของสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ปี 2545 พบว่า สาเหตุสำคัญในการเริ่มตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของผู้ที่เริ่มตีเมื่ออายุ 10-19 ปี คือ ตามเพื่อนหรือเพื่อนชวนตี

3. ความคาดหวัง หากวัยรุ่นมีความคาดหวังในเชิงบวกจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์วัยรุ่นจะยังคงตีเครื่องตีแอลกอฮอล์และเพิ่มปริมาณการตีเมื่ออายุมากขึ้น

4. ค่านิยมและวัฒนธรรมของแต่ละสังคม สาเหตุของการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากพิธีกรรมในสังคมต่าง ๆ เช่น สังคมจีน สุราจะเป็นสิ่งหนึ่งที่ใช้ในการไหว้เจ้าในสังคมอินเดีย สุราเป็นเครื่องสังเวยเทวดา ในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกมีการตีเหล้าอยู่ระหว่างพิธีมิชซา เป็นต้น

5. ความอยากลอง จากการวิจัยของศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรี มูลนิธิเพื่อนหญิง (2546) พบว่า ผู้ดื่มสุราและเครื่องตีแอลกอฮอล์ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทยส่วนใหญ่นิยมดื่มสุราโดยมีสาเหตุมาจากการอยากลองมากที่สุด

6. ตีเพื่อสังสรรค์ สังคมไทยในอดีต มักจะมีการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ เพื่อความรื่นเริงสนุกสนานในโอกาสพิเศษหรืองานพิธี เช่น งานแต่งงาน งานบวช งานขึ้นบ้านใหม่ ต่อมามีการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในโอกาสอื่นมากขึ้น เช่น การเลี้ยงต้อนรับหรือการเลี้ยงฉลองความสำเร็จรวมทั้งการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์กันแม้จะไม่มีโอกาสพิเศษ เนื่องจากคนไทยปัจจุบันมีความเห็นว่า แอลกอฮอล์ได้กลายเป็นสื่อกลางในการเข้าสังคมและเป็นสิ่งแสดงออกถึงสถานภาพทางสังคม

7. ตีเพื่อเหตุผลส่วนตัว เช่น ตีเพื่อขจัดความคับข้องใจ ผ่อนคลายความเครียดจากการทำงานหรือการเรียนหรือตีเพื่อระบายความกดดัน เป็นต้น

8. ดื่มเพื่อบำบัดโรค เนื่องจากสุราที่มีปริมาณแอลกอฮอล์สูงสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในทางการแพทย์และบำบัดรักษาโรคได้ คนไทยจึงนิยมใช้สุราเป็นยารักษาโรค คือนำไปเข้าเหล้า ล้างแผล เป็นต้น

9. กระแสของสื่อโฆษณา ปัจจุบันนี้สื่อต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนอย่างมาก และในเรื่องเกี่ยวกับแอลกอฮอล์ จะเห็นว่ามีการแข่งขันทางการค้าสูงมาก โฆษณาที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอยู่มากมาย เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความรู้สึกอยากลอง และรู้สึกว่า การบริโภคแอลกอฮอล์เป็นสิ่งดีงาม นอกจากโฆษณาสินค้าเครื่องดื่มแล้ว สื่อในลักษณะบันเทิง เช่น ภาพยนตร์ ละคร มีส่วนจูงใจให้เกิดความรู้สึกคล้อยตาม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ มีส่วนอย่างมากในการส่งเสริมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเฉพาะในวัยรุ่น

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 กับการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 เป็นกฎหมายคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กในด้านต่าง ๆ โดยกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นหน่วยงานผู้เสนอกฎหมาย มีเนื้อหาเกี่ยวกับเด็ก ซึ่งหมายถึง บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส ผู้ปกครอง หมายถึง บิดามารดา ผู้อนุบาล ผู้รับบุตรบุญธรรมและผู้ปกครองตามกฎหมาย และให้ความหมายรวมถึงพ่อเลี้ยง แม่เลี้ยง ผู้ปกครอง สวัสดิภาพนายจ้าง ตลอดจนบุคคลอื่น ซึ่งรับไว้ในความอุปการะเลี้ยงดู หรือเด็กซึ่งอาศัยอยู่ด้วย ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีดังนี้ มาตรา 26 ภายใต้อำนาจของบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ไม่ว่าจะเด็กจะยินยอมหรือไม่ ห้ามมิให้ผู้ปกครองกระทำได้ดังต่อไปนี้

1. บังคับ ชูเชิญ ชักจูง ส่งเสริมหรือยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควร
2. เด็กประพฤติต่อการกระทำความผิดใช้หรือยินยอมให้เด็กเล่นการพนันไม่ว่าชนิดใด หรือเข้าไปในสถานที่การพนัน สถานค้าประเวณี หรือสถานที่ที่ห้ามมิให้เด็กเข้า
3. จำหน่าย แลกเปลี่ยนหรือให้สุรา หรือบุหรี่ แก่เด็กเว้น แต่การปฏิบัติทางการแพทย์ ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษไม่เกิน 3 เดือนหรือปรับไม่เกิน 30,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 45 ห้ามมิให้เด็กซื้อหรือเสพสุราหรือบุหรี่ หรือเข้าไปในสถานที่เฉพาะเพื่อการจำหน่าย เสพสุรา หรือบุหรี่ หากฝ่าฝืนให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบถามเด็กเพื่อทราบข้อมูล และเรียกผู้ปกครองมาปรึกษาหารือว่ากล่าวตักเตือนทำทัณฑ์บน หรือจัดให้เด็กทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ หรืออาจวางข้อกำหนดอื่นใดเพื่อแก้ไขหรือป้องกันไม่ให้เด็กกระทำความผิดซ้ำขึ้นอีก จากพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กปี พ.ศ. 2546 สรุปได้ว่า

ห้ามผู้ปกครองหรือผู้ใดให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือสารเสพติดกับเด็ก ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ซึ่งการให้เด็กเสพสุราหรือสารเสพติดถือว่าเป็นผิดกฎหมาย

พฤติกรรมกรบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกแล้วว่า พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคและปัญหาสุขภาพของวัยรุ่นนับวันจะเพิ่มมากขึ้น พฤติกรรมเสี่ยงดังกล่าวที่สำคัญ คือ พฤติกรรมการบริโภค ไม่ว่าจะเป็นการบริโภคอาหาร การสูบบุหรี่ และที่ขาดไม่ได้ ก็คือ พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ส่งผลต่อสุขภาพและการดำรงชีวิตของวัยรุ่นอย่างมากมาย ทั้งยังทำให้เกิดอันตรายทั้งต่อตนเองและผู้อื่นเช่นพฤติกรรมกรมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ป้องกัน การยกพวกตีกัน ซึ่งมีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ผสมแทบทั้งสิ้น (สุกรี สุวรรณจุฑะ, 2547)

สาเหตุของพฤติกรรมกรบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น มีสาเหตุจากหลายปัจจัยที่ส่งเสริมให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ

จากตนเอง

โดยพบว่า พฤติกรรมในวัยเด็ก จากการวิจัยพบว่า เด็กอายุ 3 ขวบ ที่มีลักษณะไม่อยู่นิ่ง หุนหันพลันแล่นมีแนวโน้มเป็น 2 เท่า ของเด็กทั่วไปที่ถูกวินิจฉัยว่า เป็นผู้อยู่ในสภาวะเสพติดแอลกอฮอล์ (Alcohol Independent) เมื่ออายุ 21 ปี และพบว่า ความก้าวร้าวที่พบในเด็กอายุ 5-10 ปี สามารถทำนายพฤติกรรมกรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสารเสพติดอื่นในระยะวัยรุ่น (Brook, 1992 cited in National Institute on Alcohol Abuse and Alcoholism, 1997 อ้างอิงใน ัญญลักษณ์ บุญสืบ, 2549) และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น ยังมีสาเหตุจากการแสวงหาเอกลักษณ์ ความมั่นใจอยากพิสูจน์ความเป็นผู้ใหญ่ อยากลอง อยากรู้ อยากเห็น อยากหาประสบการณ์ และมีอารมณ์อ่อนไหวง่าย ลังเลต่อการตัดสินใจบุคลิกภาพแบบเด็ก รักสนุกทำตามเพื่อนกลุ่มที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อให้เกิดการยอมรับและนิยมยกย่องในกลุ่มเพื่อน (จิราภรณ์ เทพหนู, 2540) วัยรุ่นมักมีทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นเรื่องธรรมดาไม่ใช่ความผิดปกติแต่อย่างใด จากค่านิยมและความเชื่อที่ไม่ถูกต้องจะมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (McDermott, 1999; Duncan and Strycker, 2006 อ้างอิงใน วิภารัตน์ นาคสุข, 2553) เช่น เหล้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศและเครื่องดื่มที่แอลกอฮอล์ต่ำหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผสมน้ำผลไม้โดยเฉพาะผู้หญิง เชื่อว่าดื่มแล้วไม่เมาในต่างประเทศ ได้วิจัยพฤติกรรมกรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผสมน้ำผลไม้ หรือ RTD (Ready to drink) พบว่าเป็นสาเหตุสำคัญทำให้เยาวชนในประเทศนั้น กลายเป็นผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในที่สุดประเทศ

ไทยในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา ผลิตภัณฑ์สุราผสมเข้าสู่ตลาด เช่น จะมุงจะกะกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะผู้หญิง

สภาพแวดล้อม

ครอบครัว เช่น การเห็นแบบอย่างของครอบครัวที่ดื่ม การสนับสนุนการควบคุมการดื่มสุราของบิดา มารดา (จิราภรณ์ เทพหนู, 2540) และที่สำคัญจำนวนสมาชิกที่ดื่มสุราในครอบครัวมีอิทธิพลมากในการดื่มของวัยรุ่นในอนาคต อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการยอมรับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น จากการศึกษาของสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ปี 2545 พบว่า สาเหตุสำคัญในการเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ที่เริ่มดื่มเมื่ออายุ 10-19 ปี คือ ตามเพื่อนหรือเพื่อนชวนค่านิยมวัฒนธรรมของแต่ละสังคม สาเหตุส่วนหนึ่งของการดื่มเป็นผลเนื่องมาจากพิธีกรรมในสังคมต่าง ๆ เช่น สังคมจีน สุราเป็นสิ่งที่ใช้ในการไหว้เจ้าในสังคมอินเดีย สุราจะเป็นเครื่องสังเวยเทวดาในศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก มีการดื่มเหล้าองุ่นระหว่างพิธีมิสซา ในสังคมไทยอดีต มักมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อความรื่นเริง สนุกสนานในโอกาสพิเศษหรืองานพิธี เช่น งานแต่งงาน งานบวชงานขึ้นบ้านใหม่ ต่อมา มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในโอกาสอื่นมากขึ้น เช่น การเลี้ยงต้อนรับหรือการฉลองความสำเร็จ รวมทั้งมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กัน แม้ไม่มีโอกาสพิเศษเนื่องจากคนไทยในปัจจุบันมีความเห็นว่าแอลกอฮอล์ได้เป็นสื่อกลางในการเข้าสังคม และเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงสถานภาพทางสังคม (ธัญญลักษณ์ บุญลือ, 2549) จะเห็นว่าปัจจัยที่ส่งเสริมให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นซับซ้อนและมีมากมาย ทั้งค่านิยมความเชื่อในตัวบุคคล พัฒนาการตามวัยนอกจากนั้นปัจจัยแวดล้อมรอบตัวเด็กก็มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมาก

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

Thurstone (1967 อ้างอิงใน อรมัย เหมืองม้อ, 2550) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นผลรวมทั้งหมดของบุคคลเกี่ยวกับความรู้สึก อคติ ความคิดเห็น ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่างการแสดงความคิดเห็นเป็นสัญลักษณ์ของทัศนคติ ดังนั้น การวัดทัศนคติอาจจะกระทำได้โดยวัดความคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งนั้น

Fishbien and Ajzen (1980 อ้างอิงใน มัลลิกา มัตติโก, 2534) กล่าวว่าทัศนคติ หมายถึง การเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความรู้สึกทางบวกหรือทางลบ ต่อสิ่งใดหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง

ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy Theory)

อัลเบิร์ตแบนดูรา (Bandura, 1986 อ้างอิงใน มัลลิกา มัตติโก, 2534) เป็นนักจิตวิทยาชาวแคนาดา ที่คิดค้นทฤษฎีความสามารถของตนเอง (Self Efficacy Theory) ขึ้นมา ซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งในทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม บันดูราเชื่อว่าพฤติกรรมของคนเราไม่ได้เกิดขึ้นและเปลี่ยนด้วยสิ่งแวดล้อมอย่างเดียว จะต้องมียุปัจจัย 3 ปัจจัยร่วมด้วย ได้แก่

1. ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal factor = p)
2. เงื่อนไขเชิงพฤติกรรม (Behavior condition = B)
3. เงื่อนไขเชิงสภาพแวดล้อม (Environment condition = E)

สิ่งที่จะกำหนดประสิทธิภาพของการแสดงออก ขึ้นอยู่กับการรับรู้ความสามารถของตนเองในสภาพการณ์นั้น นั่นคือ ถ้าบุคคลมีความเชื่อว่าตนเองสามารถอย่างไร ก็จะแสดงออกถึงความสามารถนั้นออกมาคนที่มีความเชื่อตนเองว่ามีความสามารถ จะมีความอดทนอดสูหะไม่ท้อถอยและจะประสบความสำเร็จ องค์ประกอบที่สำคัญ คือ

1. การรับรู้ความสามารถของตนเอง (ในการพัฒนาความสามารถตนเองมี 4 วิธี)

1.1 ประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (Mastery Experiences) ซึ่ง Bandura เชื่อว่าเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ในการพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเอง เนื่องจากว่าเป็นประสบการณ์โดยตรง ความสำเร็จทำให้เพิ่มความสามารถของตนเอง บุคคลจะเชื่อว่าเขาสามารถที่จะทำได้ ดังนั้น ในการที่จะพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองนั้น จำเป็นที่จะต้องฝึกให้เขามีทักษะเพียงพอที่จะประสบความสำเร็จได้พร้อม ๆ กับการทำให้เขารับรู้ว่าเขามีความสามารถจะกระทำเช่นนั้น จะทำให้เขาใช้ทักษะที่ได้รับการฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด บุคคลที่รับรู้ว่าคุณมีความสามารถนั้น จะไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ แต่จะพยายามทำงานต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการ

1.2 การได้เห็นประสบการณ์ผู้อื่น (Modeling) การที่ได้สังเกตตัวแบบแสดงพฤติกรรมที่มีความซับซ้อน และได้รับผลกรรมที่พึงพอใจ ก็จะทำให้ผู้ที่สังเกตฝึกความรู้สึกว่า เขาก็จะสามารถที่จะประสบความสำเร็จได้ถ้าเขาพยายามจริงและไม่ย่อท้อ ลักษณะของการใช้ตัวแบบที่ส่งผลต่อความรู้สึกว่าเขามีความสามารถที่จะทำได้นั้น ได้แก่ การแก้ปัญหาของบุคคลที่มีความกลัวต่อสิ่งต่าง ๆ โดยที่ให้ดูตัวแบบที่มีลักษณะคล้ายกับตนเองก็สามารถทำให้ลดความกลัวต่าง ๆ เหล่านี้ได้

1.3 การใช้คำพูดชักจูง (Verbal Persuasion) เป็นการบอกว่า บุคคลนั้นมีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จได้ วิธีการดังกล่าวนี้ ค่อนข้างใช้ง่ายและใช้กันทั่วไป ซึ่ง Bandura ได้กล่าวว่า การใช้คำพูดชักจูงนั้นไม่ค่อยจะได้ผลนัก ในการที่จะทำให้คนเราสามารถที่พัฒนาการ

รับรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งถ้าจะให้ได้ดีผล ควรจะใช้ร่วมกับการทำให้บุคคลมีประสบการณ์ของความสำเร็จ ซึ่งอาจจะต้องค่อย ๆ สร้างความสามารถให้กับบุคคลอย่างค่อยเป็นค่อยไป และให้เกิดความสำเร็จตามลำดับขั้นตอน พร้อมทั้งการใช้คำพูดชักจูงร่วมกัน ก็ย่อมที่จะได้ผลดีในการพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตน

1.4 การกระตุ้นอารมณ์ (Emotional Arousal) การกระตุ้นทางอารมณ์มีผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในสภาพที่ถูกต้องเหมาะสม ในการตัดสินใจถึงความวิตกกังวล และความเครียดของคนเรานั้นบางส่วน จะขึ้นอยู่กับกระตุ้นทางสรีระ การกระตุ้นที่รุนแรงทำให้การกระทำไม่ค่อยได้ผลดี บุคคลจะคาดหวังความสำเร็จ เมื่อเขาไม่ได้อยู่ในสภาพการณ์ที่กระตุ้นด้วย สิ่งที่ไม่พึงพอใจความกลัวก็จะกระตุ้นให้เกิดความกลัวมากขึ้น บุคคลก็จะเกิดประสบการณ์ของความล้มเหลวอันจะทำให้การรับรู้เกี่ยวกับความสามารถของตนต่ำลง

2. ความคาดหวังผลลัพธ์ของการปฏิบัติ (ขึ้นอยู่กับมิติ 3 มิติ)

2.1 มิติระดับความคาดหวัง คือ ความคาดหวังของบุคคลในการกระทำสิ่งต่าง ๆ จะผันแปรตามความยากง่ายของงานที่ทำ

2.2 มิติความเข้มแข็งของความมั่นใจ

2.3 มิติที่เป็นสากลเป็นความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเอง และนำไปปฏิบัติในสถานการณ์ที่คล้ายกัน

งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในส่วนของการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยรุ่น ได้มีผู้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มของกลุ่มวัยรุ่นไว้หลากหลายกลุ่ม โดยได้ศึกษาถึงสาเหตุของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมไปถึงองค์ประกอบสำคัญหลาย ๆ ด้าน สรุปผลการศึกษาไว้ ดังนี้

ภุชณิศา บริหาร (2549) ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยรุ่นหญิง: กรณีศึกษา จำนวน 7 คน พบว่า กลุ่มวัยรุ่นหญิงตัดสินใจดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เพราะความต้องการมีตัวตนอยู่ในกลุ่มเพื่อน อยากได้รับการยกย่องจากกลุ่ม โดยอยู่ภายใต้ทัศนคติทางบวกกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าเป็นสิ่งที่สามารถทำได้ เนื่องจากภายในครอบครัวของกรณีศึกษาแต่ละคนจะมีพ่อ แม่ หรือทั้งพ่อและแม่ ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น ก็มิได้แสดงให้เห็นว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งที่ผิดและห้ามทำอีก หากแต่เป็นการกระทำในเชิงยอมรับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของลูก โดยยอมที่จะให้ลูกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายใต้สภาพการณ์ที่มีพ่อแม่สามารถดูแลได้

อ้อยทิพย์ ถานันตะ (2550) ได้ศึกษาทัศนคติต่อการดื่มสุราของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นมีทัศนคติในทางบวกต่อการดื่มสุรา นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เรียนในกลุ่มสาขาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการดื่มสุราในทางบวกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นกลุ่มที่ดื่มสุรา มีทัศนคติทางบวกค่อนข้างสูง ต่อการดื่มสุรา ในขณะที่นักศึกษากลุ่มที่ไม่ดื่มสุราแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ชลธิชา โรจนแสง (2550) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในปี พ.ศ. 2550 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ดื่มสุราในโอกาสที่ไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อน เพราะเพื่อนชวน โดยซื้อสุราจากร้านสะดวกซื้อซึ่งเปิดขายตลอด 24 ชั่วโมง ในแต่ละครั้งของการดื่มสุราจะมีค่าใช้จ่ายประมาณ 100-200 บาท โดยเงินที่ใช้ในการดื่มสุราเป็นเงินส่วนตัวที่เก็บสะสมไว้และใช้เวลาในการดื่มสุราแต่ละครั้งประมาณ 2-3 ชั่วโมง กิจกรรมที่นักศึกษาส่วนใหญ่ทำหลังจากดื่มสุราแล้วคือนอนหลับ ส่วนใหญ่บอกว่าการดื่มสุราไม่มีผลกระทบต่อ การเรียน (ร้อยละ 80.2) และในอนาคตก็ยังคงดื่มสุราเป็นบางครั้งบางคราวต่อไป (ร้อยละ 80.2)

ฤทัยรัตน์ รงค์สยามานนท์ (2551) ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผสมพร้อมดื่มของวัยรุ่นในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 19 ปี มีการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท และนอกจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผสมพร้อมดื่มแล้ว เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มคือเบียร์

ศรวิวรรณ ยอดนิล และอัญชลี เหมชะญาติ (2554) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนหญิงร้อยละ 50.2 เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และร้อยละ 47.3 เป็นผู้ที่ยังดื่มอยู่ในปัจจุบัน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การรับรู้ความสามารถของตนเองในการปฏิเสธเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทัศนคติที่เห็นด้วยต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การมีเพื่อนสนิทดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการถูกชักชวนให้ดื่ม การมีบิดามารดาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การที่บิดามารดายอมรับการดื่มของบุตร การรับรู้การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และความผูกพันต่อครอบครัว ด้านแบบแผนการดื่ม พบว่า อายุเฉลี่ยของการเริ่มดื่มประมาณ 15 ปี เหตุผลในการดื่มครั้งแรก คือ อยากลองเบียร์เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นักเรียนเสียดื่มมากที่สุด ส่วนความถี่ในการดื่ม พบว่าดื่มเป็นแบบครั้งคราวมากกว่าดื่มประจำ นักเรียนประมาณครึ่งหนึ่งซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากร้านค้าทั่วไป กลุ่มเพื่อนเป็นผู้ที่นักเรียนร่วมดื่มด้วยมากที่สุด นักเรียนมากกว่าครึ่งรับรู้ว่าการดื่มไม่ก่อให้เกิดผลกระทบใด ๆ

เผ่าพงศ์ สุนทร (2554) ศึกษาความชุกและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนมัธยมในอำเภอสี จังหวัดลำพูน ผลการศึกษา พบว่า ความชุกของการดื่มสุราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาอำเภอสี จังหวัดลำพูน มีจำนวน 72 รายคิดเป็นร้อยละ 20.22 โดยมีปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มสุรา ด้านปัจจัยส่วนบุคคลอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ ระดับความเชื่อมั่นในตนเอง ความมีคุณค่าในตนเอง ความมีวินัยในตนเอง ค่านิยมการไม่ดื่มสุรา การรับรู้ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และมีทัศนคติเชิงบวกต่อการดื่มสุรา การรับรู้สมรรถภาพแห่งตน และมีความคล้อยตามต่อการดื่มสุรา ส่วนปัจจัยครอบครัวที่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ มีระดับการรับรู้ความสัมพันธ์ในครอบครัว บิดา มารดามีความรักใคร่กัน และการควบคุมการดื่มสุราของพ่อแม่ โดยมีบุคคลในครอบครัว คือ บิดา มารดา พี่น้อง มีพฤติกรรมการดื่มสุราทุกคน รวมทั้งดื่มในเทศกาลและโอกาสพิเศษมากที่สุด สำหรับด้านปัจจัยสังคมและสิ่งแวดล้อมในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ เพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมการดื่มสุรา การเข้าถึงแหล่งสุราได้ง่าย มีร้านขายสุรามากในชุมชน มีผลส่งเสริมพฤติกรรมการดื่มสุรา แต่สำหรับอิทธิพลจากสื่อโฆษณา กลับมีระดับเห็นด้วยน้อย หรือไม่เห็นด้วยมากที่สุด

อุทัยทิพย์ จันทรเพ็ญ (2554) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบผิดปกติของวัยรุ่น ในจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบผิดปกติของทั้งวัยรุ่นหญิงและชายในจังหวัดขอนแก่น คือ การแสวงหาความท้าทาย ความโน้มเอียงที่จะดื่ม บรรทัดฐานทางสังคมด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ค่านิยมด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ และสมรรถนะแห่งตน ในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบผิดปกติของวัยรุ่นชายและหญิงแตกต่างกัน คือ ความกังวลในการเข้าสังคม และทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีอิทธิพลเฉพาะต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบผิดปกติของวัยรุ่นชาย ความรู้ด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การคาดหวังผลในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางที่ดี การมีเพื่อนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีอิทธิพลเฉพาะต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบผิดปกติของวัยรุ่นหญิง

จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์ และนิพิฐพนธ์ สนิทเหลือ (2554) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า กลุ่มที่ดื่มสุรา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุประมาณ 21 ปี มีผลการเรียนระดับปานกลาง มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 7,770 บาท ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 พักอาศัยร่วมกับพ่อแม่ ส่วนมากแล้วเป็น

นักศึกษาภาคปกติ และไม่ได้ทำงานพิเศษ มักใช้เวลาทำกิจกรรมสันทนาการ ประมาณวันละ 2.3 ชั่วโมง ส่วนกลุ่มตัวอย่างของการศึกษานี้ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ดื่มสุรา ส่วนมากเป็นผู้หญิง อายุประมาณ 20.32 ปี ซึ่งใกล้เคียงกับกลุ่มที่ดื่ม และกำลังศึกษาอยู่ชั้นปี 1 มีสถานภาพเป็นนักศึกษาภาคปกติ ไม่ได้ทำงานพิเศษ กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่เน้นถือศาสนาพุทธ พักอาศัยร่วมกับพ่อและแม่ที่ยังคงอยู่ด้วยกัน เมื่อทำการเปรียบเทียบกลุ่มที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับกลุ่มที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า กลุ่มที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอายุ และรายได้เฉลี่ยที่สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่มีผลการเรียนและเวลาในการทำกิจกรรมสันทนาการที่ต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนปัจจัยบุคคลด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เกรียงไกร พึ่งเชื้อ (2554) ศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในจังหวัดนครปฐม ผลการศึกษา พบว่า 1) พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน อยู่ในระดับเสี่ยงต่ำหรือต่ำน้อยครั้งและดื่มปริมาณน้อยในแต่ละครั้งที่ดื่ม ร้อยละ 37.7 และมีความผิดปกติจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในระดับที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและการดำเนินชีวิตประจำวัน ร้อยละ 23.3 2) ประสพการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพศ (ชาย) การรับข่าวสารการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และทัศนคติต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในจังหวัดนครปฐม ได้ร้อยละ 44.4 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ส่วนปัจจัยการรับข่าวสารการรณรงค์ เพื่อการลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การรับรู้การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลใกล้ชิด และการรับรู้ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับตนเองจากบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลใกล้ชิด ไม่รวมทำนายพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในจังหวัดนครปฐม ผลสรุปจากการศึกษาพบสิ่งที่น่าสังเกต คือ การรณรงค์เพื่อลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังไม่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนได้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงควรพัฒนารูปแบบการนำเสนอเนื้อหาข่าวสารรวมถึงช่องทางสื่อสาร ที่ทำให้เห็นผลประจักษ์ถึงผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พงษ์ศักดิ์ อ้นมอย (2554) ศึกษาการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกและการดื่มแบบเม้าท์วอร์น้าของเยาวชนอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัย พบว่า อายุที่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก เยาวชนชายส่วนใหญ่เริ่มดื่มครั้งแรก เมื่ออายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 97.3 ส่วนเยาวชนหญิงส่วนใหญ่เริ่มดื่มครั้งแรก อายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 88.2 เครื่องดื่มที่ดื่มครั้งแรกพบว่า ทั้งเยาวชนชายและเยาวชนหญิง ส่วนใหญ่ดื่มเบียร์ ดื่มครั้งแรกกับเพื่อน/รุ่นพี่ มักดื่มที่บ้านหรือที่พักของเพื่อน เหตุผลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก คือ อยากรู้ อยากลอง

เยาวชนเคยดื่มแบบเมาหัวราน้ำ คิดเป็นร้อยละ 82.3 จากเยาวชนทั้งหมด เป็นเยาวชนชาย จำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 88.6 เป็นเยาวชนหญิงจำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 77.1 ด้านปริมาณการดื่มพบว่าเยาวชนชายส่วนใหญ่ดื่ม 5-9 แก้ว ร้อยละ 44.5 เยาวชนหญิงส่วนใหญ่ดื่ม 5-9 แก้ว ร้อยละ 62.2 ที่เหลือดื่มในปริมาณที่มากกว่านี้ และส่วนใหญ่เกิดในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา ร้อยละ 34.5 ความถี่ของการดื่ม พบว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่ดื่มทุกเดือน/เกือบทุกเดือน ร้อยละ 51.0

ประไพรัตน์ คาวินวิทย์ (2554) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีสัดส่วนเท่ากัน โดยส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPA) ระหว่าง 2.51-3.00 พักอาศัยกับบิดามารดา มีการเวลาว่างสำหรับการดูหนัง/ฟังเพลง/เล่นดนตรี และมีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 7,476 บาท เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมดื่มมากที่สุด คือ สุรา โดยมีปริมาณการดื่ม 1 ขวด/ระบอบต่อสัปดาห์ ส่วนใหญ่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่ออายุ 16 ปี โดยมีสาเหตุที่ดื่มคือเพื่อการสังสรรค์/เข้าสังคม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มกับเพื่อน โดยดื่ม ที่สถานบันเทิงและดื่ม ในงานเลี้ยงฉลองในเทศกาลต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่ามีผลเสียต่อสุขภาพ การเกิดอุบัติเหตุ การเกิดการทะเลาะวิวาท การผิดศีลธรรม และผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย อย่างไรก็ตาม ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกปัจจัย ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า รายได้ต่อเดือน สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และโอกาสในการดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

กัณฑ์กนิษฐ ผลแจ้ง (2554) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่ เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-22 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 6,000-7,000 บาท นอกจากนี้ ยังพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ชอบดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุรา โดยจะดื่มทุกวันหยุดสัปดาห์ ส่วนสถานที่ในการดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด คือ ผับ บาร์ สำหรับเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก็เพื่อผ่อนคลายและจำนวนคนที่ร่วมดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด คือ จำนวน 4-5 คน สำหรับปัจจัยทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดโดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด คือ ด้านช่องทางการจัด

จำหน่าย และด้านราคา เป็นอันดับแรก ตามลำดับ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์เป็นอันดับรองลงมา และปัจจัยด้านการส่งเสริมการขายเป็นอันดับสุดท้าย

ชนกฤต ชัยถวัลย์วงศ์ และคณะ (2555) ศึกษาการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของคนงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 33 ปี ส่วนใหญ่แต่งงานแล้ว มาจากภาคอีสาน เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยประมาณหนึ่งหมื่นบาท เกือบครึ่งหนึ่งทำงานมากกว่า 2 ปี โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้แอลกอฮอล์วิเคราะห์โดยใช้สถิติโคสแคร์ ได้แก่ เพศ ชาย ($p < 0.001$) สถานภาพสมรส ($p = 0.002$) รายได้ ($p = 0.004$) อาชีพก่อนมาทำงานก่อสร้าง ($p < 0.001$) ระยะเวลาที่ทำงาน ก่อสร้าง ($p < 0.001$) ระยะเวลาที่ทำงานก่อสร้าง ($p < 0.001$) ประเภทงานก่อสร้างที่ทำ ($p = 0.03$) อายุที่ดื่มครั้งแรก ($p < 0.001$) ดื่มเพื่อเข้าสังคม ($p < 0.001$) ระยะเวลาการดื่ม ($p < 0.001$) ดื่มช่วงก่อนหรือระหว่างทำงาน ($p = 0.05$) และคิดว่าการดื่มสุราสามารถแก้ปัญหา ($p < 0.001$) และเมื่อวิเคราะห์โดยใช้สถิติการถดถอย แล้วพบว่า การเป็นเพศชาย มีสถานภาพหม้าย/หย่า/ แยกกันอยู่ มีรายได้น้อย ประกอบอาชีพก่อนมาทำงานก่อสร้าง โดยเป็นแบบทั้งใช้และไม่ใช้แรงงาน รวมทั้งการคิดว่าการดื่มสุราสามารถแก้ปัญหา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีปัญหาการดื่ม หรือติดสุรา ($p < 0.05$) ในขณะที่การเป็นโสด และงานก่อสร้างประเภทงานไม้และงานปูน เป็นปัจจัยป้องกันการมีปัญหาการดื่มหรือติดสุรา ($p < 0.05$)

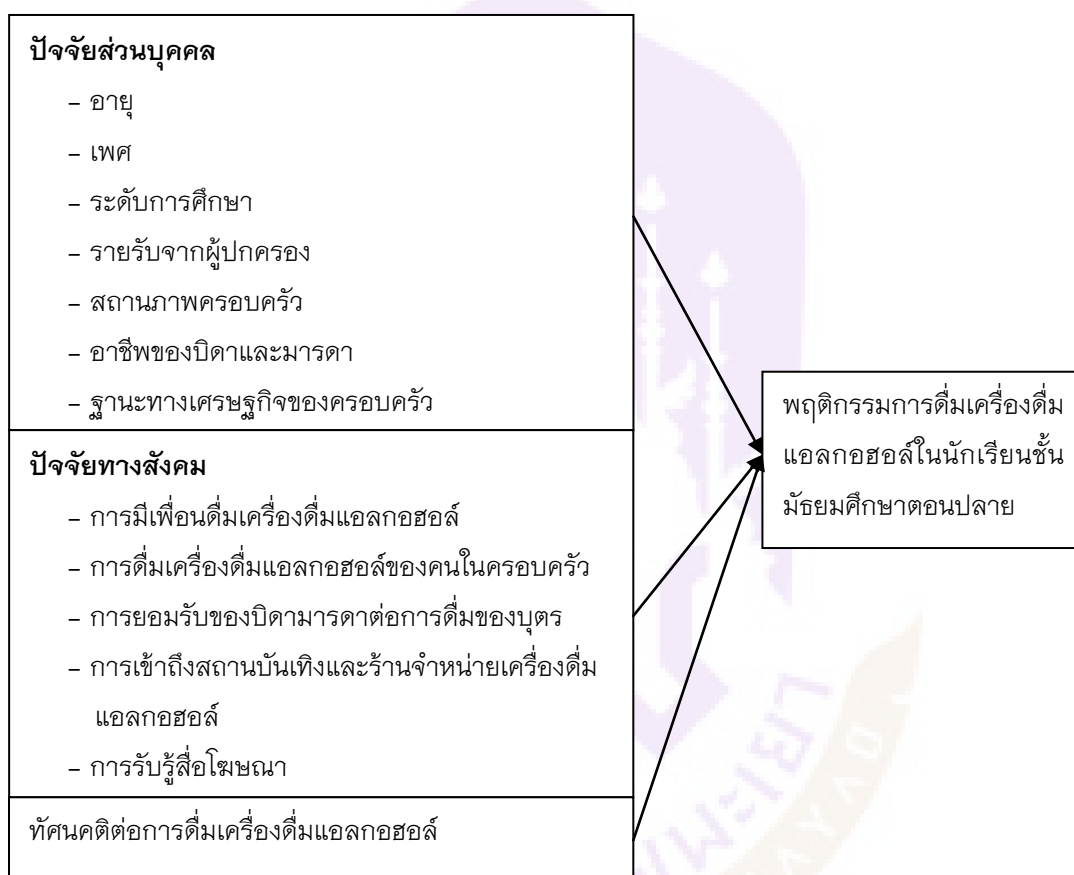
อัญชลี เหมชะญาติ และศรวิวรรณ ยอดนิล (2555) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนหญิงร้อยละ 50.2 เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และร้อยละ 47.3 เป็นผู้ที่ยังดื่มอยู่ในปัจจุบัน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การรับรู้ความสามารถของตนเองในการปฏิเสธเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทัศนคติที่เห็นด้วยต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การมีเพื่อนสนิทดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการถูกชักชวนให้ดื่ม การมีบิดามารดาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การที่บิดามารดายอมรับการดื่มของบุตร การรับรู้การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และความผูกพันต่อครอบครัว ด้านแบบแผนการดื่ม พบว่า อายุเฉลี่ยของการเริ่มดื่มประมาณ 15 ปี เหตุผลในการดื่มครั้งแรกคือ อยากลองเบียร์เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นักเรียนเลือกดื่มมากที่สุด ส่วนความถี่ในการดื่มพบว่า ดื่มเป็นแบบครั้งคราวมากกว่าดื่มประจำ นักเรียนประมาณครึ่งหนึ่งซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากร้านค้าทั่วไป กลุ่มเพื่อนเป็นผู้ที่นักเรียนร่วมดื่มด้วยมากที่สุด นักเรียนมากกว่าครึ่งรับรู้

การดื่มไม่ก่อให้เกิดผลกระทบใด ๆ ผลการศึกษาครั้งนี้ สามารถนำไปเป็นแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน

กรอบแนวคิด

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาระบบสัมพันธ์เพื่อหาความสัมพันธ์ (Correlational study design) กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการศึกษา ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4-6 ทุกสายการเรียน ปีการศึกษา 2558 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอเชียงคำ คือ โรงเรียนเชียงคำวิทยาคม โรงเรียนฝายกวางวิทยาคมและโรงเรียนปิยมิตรวิทยา จังหวัดพะเยา จำนวนทั้งสิ้น 1,768 คน

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางมาตรฐานของเครซีและมอร์แกน (Kerjcie and Morkan, 1970 อ้างอิงใน ชีรวิทย์ เอกะกุล, 2543) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 317 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งเป็นชั้นภูมิใช้สัดส่วน (Proportional stratified random sampling) จำแนกแต่ละโรงเรียนเรียนตามสัดส่วนประชากร โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ในแต่ละโรงเรียน คือ โรงเรียนเชียงคำวิทยาคม โรงเรียนฝายกวางวิทยาคมและโรงเรียนปิยมิตรวิทยา โดยใช้ตารางเลขสุ่มให้ได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 317 คน ดังนี้

จากสูตร

$$n_i = \frac{N_i}{N} \times \text{ขนาดกลุ่มตัวอย่างรวม}$$

$$n_i = \text{ขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ}$$

$$N_i = \text{สมาชิกประชากรของแต่ละชั้นภูมิ}$$

$$N = \text{จำนวนสมาชิกรวมของประชากรทั้งหมด}$$

ตาราง 1 แสดงการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน ทั้งหมด (คน)	การคำนวณ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
โรงเรียนเชิงคำวิทยาคม	1,286	$(1,286/1,768) \times 317$	230
โรงเรียนผายกวาง วิทยาคม	344	$(344/1,768) \times 317$	62
โรงเรียนปียมิตรวิทยา	138	$(138/1,768) \times 317$	25
รวม	1,768	-	317

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามประยุกต์มาจาก (ปฏิญ์ทศดุکشแก้ว, 2556) โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบเอง ซึ่งแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น การศึกษา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา รายได้ของครอบครัว

2. ข้อมูลปัจจัยทางสังคม จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพื่อนเคย/ไม่เคย มีประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุคคลในครอบครัวเคย/ไม่เคย มีประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บิดามารดายอมรับ/ไม่ยอมรับ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเข้าถึงสถานบันเทิงและร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การรับรู้สื่อโฆษณา

3. แบบวัดทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในด้านสังคม บุคคลและครอบครัว ซึ่งได้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามใช้วัดทัศนคติและพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตสาขาสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน (กรวรรณ บุษบง, 2557) และแบบสอบถามใช้วัดทัศนคติต่อการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น (อ้อยทิพย์ ถานันตะ, 2550) จำนวน 20 ข้อ

ระดับการวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีคะแนนดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3

ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

โดยแบ่งระดับทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออกเป็น 3 ระดับ แปลผลคะแนนโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($\bar{X} + S.D.$) ได้แก่ ทัศนคติที่ดี ($> \bar{X} + S.D.$) ทัศนคติปานกลาง ($\pm \bar{X} + S.D.$) ทัศนคติไม่ดี ($< \bar{X} + S.D.$) (อ้อยทิพย์ ถานันตะ, 2550)

4. แบบวัดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ดื่ม ปริมาณที่ดื่ม ความถี่ในการดื่ม บุคคลที่ดื่มด้วย โอกาสที่ดื่ม เหตุผลที่ดื่ม ผลกระทบและความรู้สึกจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยแบบสอบถามที่ประยุกต์มาจาก Adolescent Alcohol Involvement Scale (ทรงเกียรติ ปิยะกะ และเวทิน ศันสนีย์เวทย์, 2540) มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ นำมาคิดคะแนน 14 ข้อ โดยข้อที่ 1 ไม่นำมาคิดคะแนน ซึ่งมีวิธีให้คะแนน ดังนี้

แบบสอบถามมีคะแนนสูงสุด 79 คะแนน

โดยถ้าตอบคำถาม มีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

เลือกตอบ 1 = 1 คะแนน	เลือกตอบ 2 = 2 คะแนน
เลือกตอบ 3 = 3 คะแนน	เลือกตอบ 4 = 4 คะแนน
เลือกตอบ 5 = 5 คะแนน	เลือกตอบ 6 = 6 คะแนน
เลือกตอบ 7 = 7 คะแนน	เลือกตอบ 8 = 8 คะแนน

ยกเว้นคำตอบ ในข้อที่ 2 , 3 และข้อที่ 4 ให้คะแนนดังนี้

เลือกตอบ 1 = 2 คะแนน	เลือกตอบ 2 = 3 คะแนน
เลือกตอบ 3 = 4 คะแนน	เลือกตอบ 4 = 5 คะแนน
เลือกตอบ 5 = 6 คะแนน	เลือกตอบ 6 = 7 คะแนน

ส่วนในข้อ 12, 13 และ 14 ถ้าเลือกตอบ 1 = 0 คะแนน

ถ้าไม่ตอบเลย ไม่มีคะแนนให้ เท่ากับ 0

โดยกำหนดเกณฑ์ในการแบ่งระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้ 4 ระดับ ดังนี้ คือ ได้คะแนน 0 คะแนน เท่ากับ ไม่ดื่มแอลกอฮอล์

ได้คะแนนระหว่าง 1-41 คะแนน เท่ากับ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ได้คะแนนระหว่าง 42-57 คะแนน เท่ากับ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากผิดปกติ

ได้คะแนนระหว่าง 58-79 คะแนน เท่ากับ เป็นโรคติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การทดสอบคุณภาพ

1. นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาให้ความเห็นและนำไปปรับปรุง
2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปตรวจสอบ ด้านความตรงของเนื้อหา (Content validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปทดสอบ
3. ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (reliability) ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอภูซาง ที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา จำนวน 30 ราย แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคที่สอดคล้องต่อการตีพิมพ์เครื่องมือแอลกอฮอล์ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา = 0.85

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยผู้ศึกษารวบรวมข้อมูลโดยตนเองมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้ศึกษานำหนังสือจากคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในเขตอำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ที่ผู้ศึกษาทำการศึกษา จำนวน 3 โรงเรียน เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษา ขออนุญาต และขอความร่วมมือในการทำการการศึกษา
2. เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการโรงเรียนแล้ว ผู้ศึกษาเข้าพบอาจารย์ฝ่ายกิจกรรมนักเรียนเพื่อแนะนำตัว ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขอความร่วมมือในการศึกษา และรวบรวมข้อมูลรวมทั้งอธิบายถึงการยินยอมและการพิทักษ์สิทธิ์ของผู้เข้าร่วมการศึกษา รวมทั้งเลือกเวลาที่เหมาะสมในการเก็บข้อมูล
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถาม ชี้แจงวัตถุประสงค์พร้อมทั้งอธิบายการทำแบบสอบถามและให้นักเรียนตอบในห้องเรียน โดยไม่ต้องระบุชื่อ หรือที่อยู่ และรอรับแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองทันที เมื่อตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว
4. นำข้อมูลที่ได้ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถาม บันทึกผลของข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยมีรหัสผ่านเข้าถึง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Description statistic) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ในการอธิบายลักษณะ ข้อมูลทั่วไป ความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง ในการปฏิเสธเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทัศนคติในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติเชิงวิเคราะห์ (Analysis Statistic) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติ (Chi-square test)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการศึกษานี้ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อหาความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ได้นำเสนอตารางและคำบรรยายตามลำดับ ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล
2. ปัจจัยทางสังคม
3. ทศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
4. พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
5. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 317 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 52.05) อายุ อยู่ในช่วง 15-20 ปี (ร้อยละ 15.4, 29.02, 32.81, 21.45, 1.26 และ 0.32) ตามลำดับ ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นจำนวนใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 42.27, 34.7 และ 23.03) ตามลำดับ รายรับต่อเดือน ส่วนใหญ่ได้รับ 1,001-2,000 บาท (ร้อยละ 38.49) รองลงมาคือ 501-1,000 บาท (ร้อยละ 30.28) ได้รับต่ำกว่า 500 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 10.09) ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดา-มารดา (ร้อยละ 71.61) รองลงมา คือ พักกับญาติ (ร้อยละ 14.51) สถานภาพครอบครัวบิดา-มารดาอยู่ด้วยกันมากที่สุด (ร้อยละ 67.82) รองลงมาคือ บิดา-มารดาหย่าร้าง (ร้อยละ 13.25) บิดาและมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด (ร้อยละ 33.44 และ 25.87) ตามลำดับ รองลงมาบิดาและมารดามีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 16.09 และ 24.92) ตามลำดับ มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน 5,001-10,000 บาท (ร้อยละ 32.18) รองลงมารายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท (ร้อยละ 29.65) รายได้ส่วนใหญ่พอมีพอกินและเหลือเก็บ (ร้อยละ 78.86) รองลงมาคือพอมีพอกินแต่ไม่เหลือเก็บ (ร้อยละ 16.72) ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	152	47.95
หญิง	165	52.05
รวม	317	100.00
อายุ		
15 ปี	48	15.14
16 ปี	82	29.02
17 ปี	104	32.81
18 ปี	78	21.45
19 ปี	4	1.26
20 ปี	1	0.32
รวม	317	100.00
Mean = 16.67, S.D. = 5, Max = 20, Min = 15		
ระดับชั้นเรียน		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	134	42.27
มัธยมศึกษาปีที่ 5	110	34.7
มัธยมศึกษาปีที่ 6	73	23.03
รวม	317	100.00
รายรับต่อเดือนจากผู้ปกครอง		
≤ 500 บาท	32	10.09
501-1,000 บาท	96	30.28
1,001-2,000 บาท	122	38.49
2,001-3,000 บาท	48	15.14
3,001-4,000 บาท	11	3.47
4,001-5,000 บาท	8	2.52
รวม	317	100.00
Mean = 1,624.26, S.D. = 1,200, Max = 5,000, Min = 300		

ตาราง 2 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
บุคคลที่พักอาศัยด้วย		
บิดา-มารดา	227	71.61
ญาติ	46	14.51
บ้านเช่าหรือหอพัก	19	5.99
เพื่อน	0	0.00
อื่น ๆ	25	7.89
รวม	317	100.00
สถานภาพครอบครัวในปัจจุบัน		
บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน	215	67.82
บิดาถึงแก่กรรม	32	10.09
มารดาถึงแก่กรรม	7	2.21
บิดาและมารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่	2	0.63
บิดา-มารดา หย่าร้าง	42	13.25
บิดา-มารดา แยกกันอยู่	19	5.99
รวม	317	100.00
อาชีพของบิดา		
ข้าราชการ/พนักงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ	28	8.83
ลูกจ้าง/พนักงานร้านค้า/บริษัทเอกชน	41	12.93
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	51	16.09
เกษตรกร (ทำนา ทำสวน ทำไร่ เลี้ยงสัตว์)	106	33.44
รับจ้างแรงงานรายวัน	45	14.2
อื่น ๆ	46	14.51
รวม	317	100.00
อาชีพของมารดา		
ข้าราชการ/พนักงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ	28	8.83
ลูกจ้าง/พนักงานร้านค้า/บริษัทเอกชน	41	12.93
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	51	16.09
เกษตรกร (ทำนา ทำสวน ทำไร่ เลี้ยงสัตว์)	106	33.44

ตาราง 2 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพของมารดา (ต่อ)		
รับจ้างแรงงานรายวัน	45	14.2
อื่น ๆ	46	14.51
รวม	317	100.00
รายได้ของครอบครัวต่อเดือน		
≤ 5000 บาท	40	12.62
5,001–10,000 บาท	102	32.18
10,001–20,000 บาท	94	29.65
20,001–30,000 บาท	42	13.25
30,001–40,000 บาท	13	4.10
40,001–50,000 บาท	9	2.84
> 50,000 บาท	17	5.36
รวม	317	100.00
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว		
ร่ำรวย	5	1.58
พอมือ พอกิน และเหลือเก็บ	250	78.86
พอมือ พอกิน แต่ไม่เหลือเก็บ	53	16.72
ยากจน	9	2.84
รวม	317	100.00

ปัจจัยทางสังคม

เพื่อสนธิทของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เคยดื่ม ร้อยละ 73.5 มีเพียงร้อยละ 26.5 ที่ไม่เคยดื่ม ส่วนคนในครอบครัวเคยดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 87.07 มีเพียงร้อยละ 12.93 ที่ไม่เคยดื่ม บิดาและมารดาร้อยละ 62.78 ไม่ยอมรับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กลุ่มตัวอย่างเคยเข้าถึง สถานบันเทิงและร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 41.64 เคยเห็นสื่อโฆษณาแล้ว อยากรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 20.05 ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามปัจจัยทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อนสนิทเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
เคย	233	73.5
ไม่เคย	84	26.5
รวม	317	100.0
คนในครอบครัวเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
เคย	276	87.07
ไม่เคย	41	12.93
รวม	317	100.00
บิดามารดา ยอมรับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ยอมรับ	118	37.22
ไม่ยอมรับ	199	62.78
รวม	317	100.00
เคยเข้าถึงสถานบันเทิงและร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
เคย	132	41.64
ไม่เคย	185	58.34
รวม	317	100.00
เห็นสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึก		
อยากดื่ม	65	20.05
ไม่อยากดื่ม	252	79.50
รวม	317	100.00

ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากการสอบถามถึงทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มากที่สุดในข้อที่ 10 การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มักเป็นคนที่ได้รับการยอมรับจากสังคม (ร้อยละ 14.2) รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 9 นักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถูกมองว่าเป็นคนทันสมัย มีความเป็นตัวของตัวเอง และข้อที่ 5 การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการแสดงความเป็นพวกเดียวกัน (ร้อยละ 13.56)

กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเห็นด้วยอย่างยิ่งมากที่สุดที่สุดในข้อที่ 17 ในเรื่องของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท (ร้อยละ 53.63) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 18 ทำให้เกิดการทำร้ายร่างกายกันในครอบครัว (ร้อยละ 41.64) และข้อที่ 15 เป็นการสิ้นเปลืองเงินโดยเปล่าประโยชน์ (ร้อยละ 39.43) ดังแสดงในตารางที่ 4

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกรายข้อ					
ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นเรื่องปกติในสังคม	29 (9.15)	125 (39.43)	113 (35.65)	38 (11.98)	12 (3.79)
2. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นสิทธิส่วนบุคคล	47 (14.83)	189 (59.62)	61 (19.24)	14 (4.42)	6 (1.89)
3. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แสดงถึงความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง	15 (4.73)	57 (17.98)	80 (25.24)	12 (41.64)	33 (10.41)
4. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นการมองความยินดีและความสำเร็จ	25 (7.89)	78 (24.61)	129 (40.69)	61 (19.24)	24 (7.57)
5. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นการแสดงความเป็นพวกเดียวกัน	8 (2.52)	45 (14.2)	109 (34.38)	112 (35.33)	43 (13.56)
6. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน	124 (39.12)	106 (33.44)	52 (16.4)	23 (7.26)	12 (3.76)
7. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักเรียนเป็นเรื่องน่าอาย ไม่สมควรให้ใครพบเห็น	68 (21.45)	108 (34.07)	102 (32.18)	23 (7.26)	16 (5.05)

ตาราง 4 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
8. นักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์เป็นคนที่น่ารังเกียจ ไม่น่าคบ	19 (6.0)	53 (16.72)	120 (37.85)	85 (26.81)	40 (12.61)
9. นักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ถูกมองว่าเป็นคน ทันสมัย มีความเป็นตัวของตัวเอง*	10 (3.15)	32 (10.09)	112 (35.33)	120 (37.85)	43 (13.56)
10. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจาก สังคม*	5 (1.57)	40 (12.62)	95 (29.97)	132 (41.64)	45 (14.2)
11. ผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มักเป็นคนที่มึนงงใจอ่อนแอ	11 (3.47)	59 (18.61)	150 (47.32)	65 (19.56)	32 (10.1)
12. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้สมองเสื่อม สติปัญญา ลดลง	102 (32.18)	103 (32.49)	81 (25.55)	21 (6.62)	10 (3.15)
13. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้เกิดความมั่นใจ*	20 (6.31)	72 (22.71)	120 (37.85)	82 (25.87)	23 (7.26)
14. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ช่วยให้ลืมปัญหาที่เกิดขึ้นได้*	17 (5.36)	67 (21.14)	130 (41.01)	64 (20.19)	39 (12.3)
15. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นการสิ้นเปลืองเงิน โดยเปล่า ประโยชน์	125 (39.43)	98 (30.91)	73 (23.03)	8 (2.52)	13 (4.1)
16. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้มีเพื่อนฝูงมากขึ้น*	24 (7.57)	50 (15.77)	135 (42.59)	79 (24.92)	29 (9.15)
17. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท	170 (53.63)	85 (26.81)	54 (17.03)	5 (1.58)	3 (0.95)

ตาราง 4 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
18. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดการทำร้ายร่างกายกันในครอบครัว	132 (41.64)	92 (29.02)	79 (24.92)	9 (2.84)	5 (1.58)
19. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ผลการเรียนของท่านต่ำลง	102 (32.18)	100 (31.55)	87 (27.44)	17 (5.36)	11 (3.47)
20. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน*	58 (18.3)	86 (27.13)	113 (35.65)	40 (12.62)	20 (6.31)

หมายเหตุ: *ข้อความเชิงลบ

ระดับทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติปานกลางต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีมากที่สุด (ร้อยละ 77.29) รองลงมาคือ ทัศนคติที่ดี (ร้อยละ 12.62) และทัศนคติที่ไม่ดี (ร้อยละ 10.09) (ดังแสดงในตาราง 5)

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามระดับทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทัศนคติที่ดี	40	12.62
ทัศนคติปานกลาง	245	77.29
ทัศนคติที่ไม่ดี	32	10.09
รวม	317	100.00

พฤติกรรมการณ์เครื่องตี้มแอลกอฮอล์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 63.72 ส่วนใหญ่จะตี้มครั้งหรือสองครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 32.81 รองลงมาคือ ตี้มครั้งหรือสองครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 20.5 และมีการตี้มครั้งสุดท้ายในช่วงระหว่าง 6 เดือนถึง 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.35 รองลงมาคือ ตี้มนานเกินกว่า 1 ปีมาแล้ว คิดเป็นร้อยละ 15.46 และร้อยละ 4.42 มักจะตี้มวันสุดสัปดาห์ จากการสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างเริ่มตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ครั้งแรก เมื่ออายุ 14 หรือ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.18 รองลงมาตี้มเมื่อหลังอายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.45 ชนิดของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่นิยมตี้มมากที่สุด คือ เบียร์ คิดเป็นร้อยละ 29.34 รองลงมาคือ เหล้า คิดเป็นร้อยละ 19.87 ส่วนการได้มาของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ พบว่า เพื่อนให้ คิดเป็นร้อยละ 37.85 และมีเพียงเล็กน้อยร้อยละ 7.89 ที่ได้มาจากพ่อแม่หรือญาติพี่น้องให้

สำหรับเหตุผลที่เริ่มตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ เพราะมีความประหม่า กลุ่มใจ มีปัญหาในใจ คิดเป็นร้อยละ 20.19 รองลงมาร้อยละ 16.72 ต้องการทำตามเพื่อน และพบว่าร้อยละ 12.62 รู้สึกเศร้า หงอยเหงา เดียวดาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะตี้มตอนกลางคืน ร้อยละ 55.83 รองลงมาคือ ตอนบ่าย ร้อยละ 4.1 ส่วนเหตุผลส่วนใหญ่ในการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ครั้งแรก เนื่องจากต้องการจะรู้รสชาติ ร้อยละ 35.33 รองลงมาคือ เพื่อนคะยั้นคะยอให้ตี้ม ร้อยละ 11.04

การตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 23.34 ของกลุ่มตัวอย่างจะตี้มจนกระทั่งเมา รองลงมา ร้อยละ 13.25 จะตี้ม 1 ครั้ง บุคคลที่มักจะตี้มด้วยส่วนใหญ่ พบว่า จะตี้มกับเพื่อนที่อายุไล่เลี่ยกัน ร้อยละ 43.53 รองลงมาคือ กับเพื่อนที่อายุมากกว่า ร้อยละ 6.94

จากการสอบถามว่า เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ให้ผลอย่างไรส่วนใหญ่ตอบว่า รู้สึกเมา ร้อยละ 26.13 รองลงมาคือ รู้สึกเมานิด ๆ ร้อยละ 17.67 ส่วนผลกระทบที่มีต่อชีวิตมากกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ไม่มีผลกระทบ คิดเป็นร้อยละ 41.01 รองลงมาคือ ทำให้ไม่สามารถจะพูดคุยกับคนอื่นได้รู้เรื่องและทำให้เกิดอุบัติเหตุคิดเป็นร้อยละ 7.89 ความรู้สึกเกี่ยวกับการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ตอบว่า ไม่มีปัญหาอะไรเลย คิดเป็นร้อยละ 27.13 รองลงมาคือ สามารถควบคุมการตี้มได้ คิดเป็นร้อยละ 19.24 มีเพียงเล็กน้อยที่ตอบว่ารู้สึกไม่ค่อยดี คิดเป็นร้อยละ 6.31 ส่วนความคิดเห็นของบุคคลอื่นเมื่อกำลังตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์กว่า 4 ใน 5 ของกลุ่มตัวอย่างตอบว่าไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 47.95 รองลงมาคือ เมื่อตี้มเหล้าก็มักจะละเลยลืมนึกถึงครอบครัวหรือเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รายข้อ

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
เคย	202	63.72
ไม่เคย	115	36.28
รวม	317	100.00
2. ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ดื่มครั้งหรือสองครั้งต่อปี	104	32.81
ดื่มครั้งหรือสองครั้งต่อเดือน	65	20.50
ดื่มทุกวันสัปดาห์	14	4.42
ดื่มสัปดาห์ละหลาย ๆ ครั้ง	11	3.47
ดื่มทุกวัน	8	2.52
รวม	202	63.72
3. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งสุดท้าย		
นานเกินกว่า 1 ปีมาแล้ว	49	15.46
ระหว่าง 6 เดือนถึง 1 ปี	55	17.35
หลายสัปดาห์มาแล้ว	47	14.83
เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา	35	11.04
เมื่อวานนี้	12	3.78
วันนี้	4	1.26
รวม	202	63.72
4. อายุที่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก		
ก่อนอายุ 10 ปี	5	1.58
ระหว่างอายุ 10-13 ปี	20	6.31
เมื่ออายุ 14 หรือ 15 ปี	83	26.18
หลังอายุ 15 ปี	68	21.45
เพิ่งดื่มเร็ว ๆ นี้	26	8.20
รวม	202	63.72

ตาราง 6 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่ม		
ไวน์	32	10.09
เบียร์	93	29.34
ยาดอง	9	2.84
เหล้า	63	19.87
เครื่องดื่มอย่างอื่นที่มีแอลกอฮอล์เจือปน เช่น ยาแก้ไอ ยาล้างปาก ฯลฯ	5	1.58
รวม	202	63.72
6. การได้มาของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
พ่อแม่หรือญาติพี่น้องเอามาให้	25	7.89
พี่น้องให้	18	5.68
เอามาจากบ้าน	14	4.42
เพื่อนให้	120	37.85
ปลอมอายุซื้อจากร้านเหล้า	25	7.89
รวม	202	63.72
7. สาเหตุที่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
เพราะชอบรสชาติ	38	11.98
เพราะต้องการทำตามเพื่อน	53	16.72
เพราะต้องการเทเหมือนผู้ใหญ่	7	2.21
เพราะมีความประหม่า กลุ่มใจ มีปัญหาในใจ	64	20.19
เพราะรู้สึกเศร้า หงอยเหงา เดียวดาย	40	12.62
รวม	202	63.72
8. เวลาที่มักจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
พร้อมกับอาหาร	7	2.21
ตอนกลางคืน	177	55.83
ตอนบ่าย	13	4.10
ตื่นเช้าขึ้นมาก็ดื่มเลย	3	0.95

ตาราง 6 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
8. เวลาที่มักจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ต่อ)		
ขณะนอนอยู่ก็ลุกขึ้นมาดื่ม	2	0.63
รวม	202	63.72
9. เหตุผลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก		
เพราะต้องการจะรู้รสชาติ	112	35.33
พ่อแม่หรือญาติพี่น้องชวนให้ดื่ม	30	9.46
เพื่อนคะยั่นคะยอให้ดื่ม	35	11.04
เพราะต้องการจะเทเหมือนผู้ใหญ่	4	1.26
เพราะต้องการจะเมา	21	6.62
รวม	202	63.72
10. ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้ง		
1 ครั้ง	42	13.25
2 ครั้ง	29	9.15
3-6 ครั้ง	40	12.62
6 ครั้งหรือมากกว่า	17	5.36
ดื่มจนกระทั่งเมา	74	23.34
รวม	202	63.72
11. บุคคลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย		
กับพ่อแม่และญาติพี่น้อง	18	5.68
กับญาติพี่น้อง	20	6.31
กับเพื่อนที่อายุไล่เลี่ยกัน	138	43.53
กับเพื่อนที่อายุมากกว่า	22	6.94
ดื่มคนเดียว	4	1.26
รวม	202	63.72
12. ผลของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
รู้สึกสบายใจ	36	11.36
รู้สึกเมานิด ๆ	56	17.67

ตาราง 6 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12. ผลของการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ (ต่อ)		
รู้สึกเมา	83	26.18
รู้สึกไม่ค่อยสบายใจ	10	3.15
รู้สึกเหมือนผ่านไปยังที่ใดที่หนึ่ง	12	3.79
เมื่อเมาเต็มที่แล้ว พอวันรุ่งขึ้นก็จำอะไรไม่ได้	5	1.58
รวม	202	63.72
13. ผลกระทบที่มีต่อชีวิตจากการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์		
ไม่มีเลย	130	41.01
ทำให้ไม่สามารถจะพูดคุยกับคนอื่นได้รู้เรื่อง	25	7.89
ไม่ทำให้สนุกสนานรื่นเริง	5	1.58
ทำให้การเรียนและการงานเสียหาย	15	4.73
เสียเพื่อน	3	0.95
ทำให้มีปัญหาที่บ้าน	1	0.32
เอะอะโวยวายและทำร้ายข้าวของ	2	0.63
ทำให้เกิดอุบัติเหตุ ได้รับบาดเจ็บ ถูกจับกุม และถูกทำโทษที่โรงเรียน	21	6.62
รวม	202	63.72
14. ความรู้สึกเกี่ยวกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์		
ไม่มีปัญหาอะไรเลย	86	27.13
สามารถควบคุมการดื่มได้	61	19.24
รู้สึกไม่สามารถจะควบคุมตัวเองได้ ต้องอาศัยเพื่อน	32	10.10
รู้สึกไม่ค่อยดี	20	6.31
ต้องการความช่วยเหลือจากคนอื่น	2	0.63
เคยไปยังสถานบำบัด เพื่อที่จะเรียนรู้	1	0.32
การควบคุมตนเองเวลาดื่มเหล้า		
รวม	202	63.72

ตาราง 6 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรมการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
15. ความคิดเห็นของบุคคลอื่นตี๋มเครื่องตี๋ม		
แอลกอฮอล์		
ไม่แน่ใจ	152	47.95
เมื่อตี๋มเหล้าก็มักจะมีจะละเลย สิ้นนึกถึงครอบครัวหรือเพื่อน	25	7.89
ครอบครัวหรือเพื่อนแนะนำให้หยุดตี๋มเหล้าหรือเพล่า ๆ ลงบ้าง	22	6.94
ครอบครัวหรือเพื่อนแนะนำให้ไปรักษาเสียวยา	2	0.63
ครอบครัวหรือเพื่อนพร้อมที่จะช่วยนำไปยังสถานบำบัด	1	0.32
รวม	202	63.72

ระดับของการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์ระดับของการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าร้อยละ 36.28 ของกลุ่มตัวอย่างไม่ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในระดับปกติ ร้อยละ 46.69 และมีการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับมากผิดปกติ ร้อยละ 17.03 ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามระดับของการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

การตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ (0 คะแนน)	115	36.28
ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ปกติ (1-41 คะแนน)	148	46.69
ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์มากผิดปกติ (42-57 คะแนน)	54	17.03
รวม	317	100.00

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตาราง 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์				χ^2	p-value
	ไม่ดื่ม	ดื่ม	ดื่มมาก	รวม		
			ผิดปกติ			
ชาย	47(30.92)	70(46.05)	35(23.05)	152(47.95)	9.628	0.008
หญิง	68(41.21)	78(47.27)	19(11.52)	165(52.05)		
รวม	115(36.28)	148(46.69)	54(17.03)	317(100.0)		

จากตาราง พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (P-value = 0.008) แสดงว่าเพศมีผลต่อระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยที่เพศชายจะมีระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงกว่าเพศหญิง ดังรายละเอียดในตาราง 8

ตาราง 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์				χ^2	p-value
	ไม่ดื่ม	ดื่ม	ดื่มมาก	รวม		
			ผิดปกติ			
15-17 ปี	102(43.58)	103(44.01)	29(12.39)	234(73.81)	4.648	0.086
18-20 ปี	13(15.66)	45(54.21)	25(30.12)	83(26.18)		
รวม	115(36.28)	148(46.69)	54(17.03)	317(100.0)		

จากตาราง พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (P-value = 0.086) ดังรายละเอียดในตาราง 9

ตาราง 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นเรียนกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับ ชั้นเรียน	ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์				χ^2	p-value
	ไม่ดื่ม	ดื่ม	ดื่มมาก ผิดปกติ	รวม		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	42(31.34)	77(57.46)	15(11.19)	134(42.27)	18.834	0.001
มัธยมศึกษาปีที่ 5	51(46.36)	39(35.45)	20(18.18)	110(34.7)		
มัธยมศึกษาปีที่ 6	22(30.13)	32(43.83)	19(26.02)	73(23.03)		
รวม	115(36.28)	148(46.69)	54(17.03)	317(100.0)		

จากตาราง พบว่า ระดับชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (P-value = 0.001) แสดงว่า ระดับชั้นเรียนมีผลต่อระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยที่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สูงกว่าระดับชั้นอื่น ดังรายละเอียดในตาราง 10

ตาราง 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายรับต่อเดือนจากผู้ปกครองกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

รายรับต่อเดือน จากผู้ปกครอง	ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์				χ^2	p-value
	ไม่ดื่ม	ดื่ม	ดื่มมาก ผิดปกติ	รวม		
≤ 500 บาท	12(37.5)	16(50.0)	4(12.5)	32(10.09)	4.12	0.664
501–3,000 บาท	98(36.84)	120(45.11)	48(18.04)	266(83.91)		
3,001–6,000 บาท	5(26.31)	12(63.15)	2(10.52)	19(6)		
รวม	115(36.28)	148(46.69)	54(17.03)	317(100.0)		

จากตาราง พบว่า รายรับต่อเดือนจากผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (P-value = 0.664) ดังรายละเอียดในตาราง 11

ตาราง 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่พักอาศัยด้วยการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ของกลุ่มตัวอย่าง

บุคคล ที่พักอาศัยด้วย	ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์				χ^2	p-value
	ไม่ดื่ม	ดื่ม	ดื่มมาก ผิดปกติ	รวม		
บิดา-มารดา	88(38.76)	112(49.33)	27(11.89)	227(71.6)	3.216	0.642
ญาติ/บ้านเช่า	21(32.3)	20(30.76)	24(36.92)	65(20.52)		
อื่น ๆ	6(24.0)	16(64.0)	3(12.0)	25(7.88)		
รวม	115(36.28)	148(46.69)	54(17.03)	317(100.0)		

จากตาราง พบว่า บุคคลที่พักอาศัยด้วยไม่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (P-value = 0.642) ดังรายละเอียดในตาราง 12

ตาราง 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพครอบครัวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ ครอบครัว	ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์				χ^2	p-value
	ไม่ดื่ม	ดื่ม	ดื่มมาก ผิดปกติ	รวม		
บิดา-มารดา อยู่ด้วยกัน	76(35.34)	115(53.48)	24(11.16)	215(67.82)	1.828	0.876
บิดา-มารดา ถึงแก่กรรม	13(31.7)	21(51.21)	7(17.07)	41(12.94)		
บิดา-มารดา หย่า/แยกกันอยู่	26(42.62)	12(19.67)	23(37.7)	61(19.24)		
รวม	115(36.28)	148(46.69)	54(17.03)	317(100.0)		

จากตาราง พบว่า สถานภาพครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (P-value = 0.876) ดังรายละเอียดในตาราง 13

ตาราง 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพบิดากับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพบิดา	ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์			รวม	χ^2	p-value
	ไม่ดื่ม	ดื่ม	ดื่มมาก ผิดปกติ			
ข้าราชการ/พนักงาน ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	9(45.0)	10(50.0)	1(5.0)	20(6.31)	8.216	0.524
ลูกจ้าง/พนักงาน ร้านค้า บริษัทเอกชน	22(57.89)	9(23.68)	7(18.42)	38(11.98)		
ค้าขาย/ประกอบ ธุรกิจ	21(26.58)	42(53.16)	16(20.25)	79(24.92)		
เกษตรกร	25(30.49)	44(53.66)	13(15.85)	82(25.87)		
รับจ้างแรงงาน	24(32.88)	36(49.32)	13(17.81)	73(23.03)		
รายวัน						
อื่น ๆ	14(56.0)	7(28.0)	4(16.0)	25(7.89)		
รวม	115(36.28)	148(46.69)	54(17.03)	317(100.0)		

จากตาราง พบว่า อาชีพมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(P-value = 0.524) ดังรายละเอียดในตาราง 14

ตาราง 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพมารดากับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพมารดา	ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์			รวม	χ^2	p-value
	ไม่ดื่ม	ดื่ม	ดื่มมาก ผิดปกติ			
ข้าราชการ/พนักงาน ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	10(35.71)	13(46.43)	5(17.86)	28(8.83)	12.226	0.258
ลูกจ้าง/พนักงาน ร้านค้า บริษัทเอกชน	17(41.46)	18(43.9)	6(14.63)	41(12.93)		
ค้าขาย/ประกอบ ธุรกิจ	18(35.29)	22(43.14)	11(21.57)	51(16.09)		

ตาราง 15 (ต่อ)

อาชีพมารดา	ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์				χ^2	p-value
	ไม่ดื่ม	ดื่ม	ดื่มมาก ผิดปกติ	รวม		
เกษตรกร	34(32.08)	53(50.0)	19(17.92)	106(33.44)		
รับจ้างแรงงานรายวัน	19(42.22)	20(44.44)	6(13.33)	45(14.2)		
อื่น ๆ	17(36.96)	22(47.83)	7(15.22)	46(14.51)		
รวม	115(36.28)	148(46.69)	54(17.03)	317(100.0)		

จากตาราง พบว่า อาชีพบิดาไม่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (P-value = 0.258) ดังรายละเอียดในตาราง 15

ตาราง 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้เฉลี่ย ของครอบครัว	ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์				χ^2	p-value
	ไม่ดื่ม	ดื่ม	ดื่มมาก ผิดปกติ	รวม		
≤ 5000 บาท	15(37.5)	18(45.0)	7(17.5)	40(12.62)	20.402	0.002
5,001–30,000 บาท	92(38.66)	114(47.9)	32(13.45)	238(75.08)		
30,001–50,000 บาท	6(27.27)	10(45.45)	6(27.27)	22(6.94)		
> 50,001 บาท	2(11.76)	6(35.29)	9(52.94)	17(5.36)		
รวม	115(36.28)	148(46.69)	54(17.03)	317(100.0)		

จากตาราง พบว่า รายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (P-value = 0.002) แสดงว่ารายได้เฉลี่ยของครอบครัวมีผลต่อระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังรายละเอียดในตาราง 16

ตาราง 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

ฐานะทางเศรษฐกิจ	ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์				χ^2	p-value
	ไม่ดื่ม	ดื่ม	ดื่มมาก ผิดปกติ	รวม		
พอมือ พอกิน และเหลือเก็บ	89(34.9)	123(48.24)	43(16.86)	255(80.44)	1.860	0.412
พอมือ พอกิน แต่ไม่เหลือเก็บ	26(41.94)	25(40.32)	11(17.74)	62(19.56)		
รวม	115(36.28)	148(46.69)	54(17.03)	317(100.0)		

จากตาราง พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (P-value = 0.412) ดังรายละเอียดในตาราง 17

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตาราง 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนสนิท เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

เพื่อนสนิทเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์				χ^2	p-value
	ไม่ดื่ม	ดื่ม	ดื่มมาก ผิดปกติ	รวม		
เคย	69(29.61)	122(52.36)	42(18.03)	233(73.5)	26.984	0.000
ไม่เคย	57(67.86)	18(21.43)	9(10.71)	84(26.5)		
รวม	126(39.75)	140(44.16)	51(16.09)	317(100.0)		

จากตาราง พบว่า เพื่อนสนิทเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (P-value > 0.001) โดยที่เพื่อนสนิทที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะมีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงกว่าเพื่อนสนิทที่ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังรายละเอียดในตาราง 18

ตาราง 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัว เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

คนในครอบครัว เคยดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์				χ^2	p-value
	ไม่ดื่ม	ดื่ม	ดื่มมาก ผิดปกติ	รวม		
เคย	95(34.42)	126(45.65)	55(19.93)	276(87.07)	6.424	0.038
ไม่เคย	23(56.1)	12(29.27)	6(14.63)	41(12.93)		
รวม	118(37.22)	138(43.53)	61(19.24)	317(100.0)		

จากตาราง พบว่า คนในครอบครัวเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (P-value = 0.038) แสดงว่าคนในครอบครัวเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีผลต่อระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยที่การมีคนในครอบครัวเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีผลให้ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สูงกว่าการที่ คนในครอบครัวไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ขึ้นดังรายละเอียดในตาราง 19

ตาราง 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ยอมรับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

บิดามารดา ยอมรับการดื่ม เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์				χ^2	p-value
	ไม่ดื่ม	ดื่ม	ดื่มมาก ผิดปกติ	รวม		
ยอมรับ	21(17.8)	78(66.1)	19(16.1)	118(37.22)	46.892	0.000
ไม่ยอมรับ	107(53.77)	69(34.67)	23(11.56)	199(62.78)		
รวม	128(40.38)	147(46.37)	42(13.25)	317(100.0)		

จากตาราง พบว่า บิดา มารดายอมรับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (P-value > 0.001) โดยที่บิดามารดายอมรับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะมีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงกว่า การที่บิดามารดาไม่ยอมรับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังรายละเอียดในตาราง 20

ตาราง 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเคยเข้าถึงสถานบันเทิงและร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

เคยเข้า สถานบันเทิง และร้านจำหน่าย	ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์				χ^2	p- value
	ไม่ดื่ม	ดื่ม	ดื่มมาก ผิดปกติ	รวม		
เคย	26(19.7)	72(54.55)	34(25.76)	132(41.64)	53.706	0.000
ไม่เคย	96(51.89)	80(43.24)	9(4.86)	185(58.36)		
รวม	122(38.49)	152(47.95)	43(13.56)	317(100.0)		

จากตาราง พบว่า เคยเข้าถึงสถานบันเทิงและร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (P-value > 0.001) โดยที่การเคยเข้าถึงสถานบันเทิงและร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะมีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงกว่า การที่ไม่เคยเข้าถึงสถานบันเทิงและร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังรายละเอียดในตาราง 21

ตาราง 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเห็นสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

เห็นสื่อโฆษณา เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์				χ^2	p- value
	ไม่ดื่ม	ดื่ม	ดื่มมาก ผิดปกติ	รวม		
อยากดื่ม	8(12.3)	31(47.7)	26(40.0)	65(20.5)	44.146	0.000
ไม่อยากดื่ม	113(44.84)	115(45.63)	24(9.52)	252(79.45)		
รวม	121(38.17)	146(46.06)	50(15.77)	317(100.0)		

จากตาราง พบว่า เห็นสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (P-value > 0.001) โดยที่การเห็นสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะมีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงกว่า การที่ไม่เห็นสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังรายละเอียดในตาราง 22

3. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตาราง 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

ทัศนคติต่อ การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์				χ^2	p- value
	ไม่ดื่ม	ดื่ม	ดื่มมาก ผิดปกติ	รวม		
ดี	30(75.0)	6(15.0)	4(10.0)	40(12.62)	46.632	0.000
ปานกลาง	87(35.51)	121(49.39)	37(15.1)	245(77.29)		
ไม่ดี	3(9.38)	18(56.25)	11(34.38)	32(10.09)		
รวม	120(37.85)	145(45.74)	52(16.4)	317(100.0)		

จากตาราง พบว่า ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (P-value > 0.001) โดยที่การมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะมีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงกว่า การมีทัศนคติที่ดีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังรายละเอียดในตาราง 23

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4-6 ทุกสายการเรียน ปีการศึกษา 2558 จำนวน 317 คน ผู้ศึกษาได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 317 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 52.05) เพศชาย (ร้อยละ 47.95) อายุ อยู่ในช่วง 15-20 ปี (ร้อยละ 15.4, 29.02, 32.81, 21.45, 1.26 และ 0.32) ตามลำดับ ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นจำนวนใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 42.27, 34.7 และ 23.03) ตามลำดับ รายรับต่อเดือนส่วนใหญ่ได้รับ 1,001-2,000 บาท (ร้อยละ 38.49) รองลงมาคือ 501-1,000 บาท (ร้อยละ 30.28) ได้รับต่ำกว่า 500 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 10.09) ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดา-มารดา (ร้อยละ 71.61) รองลงมาคือ พักกับญาติ (ร้อยละ 14.51) สถานภาพครอบครัวบิดา-มารดาอยู่ด้วยกันมากที่สุด (ร้อยละ 67.82) รองลงมาคือ บิดา-มารดาหย่าร้าง (ร้อยละ 13.25) บิดาและมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด (ร้อยละ 33.44 และ 25.87) ตามลำดับ รองลงมาบิดาและมารดามีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 16.09 และ 24.92) ตามลำดับ มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน 5,001-10,000 บาท (ร้อยละ 32.18) รองลงมา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท (ร้อยละ 29.65) รายได้ส่วนใหญ่พอมีพอกินและเหลือเก็บ (ร้อยละ 78.86) รองลงมาคือ พอมีพอกินแต่ไม่เหลือเก็บ (ร้อยละ 16.72)

ปัจจัยทางสังคม

เพื่อนสนิทของกลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งหนึ่งเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า เคยดื่ม (ร้อยละ 73.5) มีเพียงร้อยละ 26.5 ที่ไม่เคยดื่มเลย ส่วนคนในครอบครัวเคยดื่มแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 87.07) มีเพียงร้อยละ 12.93 ที่ไม่เคยดื่ม บิดาและมารดาไม่ยอมรับการดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ (ร้อยละ 62.78) และยอมรับร้อยละ 37.22 เคยเข้าถึงสถานบันเทิงและร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 41.64) และไม่เคยร้อยละ 58.34 เห็นสื่อโฆษณาแล้วอยากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 20.05) ไม่อยากดื่มมากถึงร้อยละ 79.5

ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากการสอบถามถึงทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มักเป็นคนที่ได้รับการยอมรับจากสังคม (ร้อยละ 14.2) นักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถูกมองว่าเป็นคนทันสมัย มีความเป็นตัวของตัวเอง การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการแสดงความเป็นพวกเดียวกัน (ร้อยละ 13.56) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่องของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท (ร้อยละ 53.63) ทำให้เกิดการทำร้ายร่างกายกันในครอบครัว (ร้อยละ 41.64) และเป็นการสิ้นเปลืองเงินโดยเปล่าประโยชน์ (ร้อยละ 39.43)

ระดับทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติปานกลางต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีมากที่สุด (ร้อยละ 77.29) รองลงมาคือ ทัศนคติที่ดี (ร้อยละ 12.62) และทัศนคติที่ไม่ดี (ร้อยละ 10.09)

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 63.72) ไม่เคยดื่มเลย (ร้อยละ 36.28) ส่วนใหญ่จะดื่มครั้งหรือสองครั้งต่อปี (ร้อยละ 32.81) รองลงมาคือ ดื่มครั้งหรือสองครั้งต่อเดือน (ร้อยละ 20.5) และมีการดื่มครั้งสุดท้ายในช่วงระหว่าง 6 เดือนถึง 1 ปี (ร้อยละ 17.35) รองลงมาคือ ดื่มนานเกิน 0 กว่า 1 ปีมาแล้ว (ร้อยละ 15.46) และดื่มวันสุดสัปดาห์ (ร้อยละ 4.42) จากการสอบถามพบว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก เมื่ออายุ 14 หรือ 15 ปี (ร้อยละ 26.18) รองลงมาคือดื่มเมื่อหลังอายุ 15 ปี (ร้อยละ 24.45) ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมดื่มมากที่สุด คือ เบียร์ (ร้อยละ 29.34) รองลงมาคือ เหล้า (ร้อยละ 19.87) ส่วนการได้มาของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบว่ามากกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่างคือ เพื่อนให้ (ร้อยละ 37.85) และมีเพียงเล็กน้อยที่ได้มาจากพ่อแม่หรือญาติพี่น้องให้ (ร้อยละ 7.89)

สำหรับเหตุผลที่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะมีความประหม่า กลุ่มใจ มีปัญหาในใจ (ร้อยละ 20.19) รองลงมาคือ ต้องการทำตามเพื่อน (ร้อยละ 16.72) และพบว่า เกือบ 1 ใน 4 รู้สึกเศร้า หงอยเหงา เดี่ยวดาย (ร้อยละ 12.62) เวลาที่มักจะดื่มกว่า 4 ใน 5 ของกลุ่มตัวอย่างมักจะดื่มตอนกลางคืน (ร้อยละ 55.83) รองลงมาคือ ตอนบ่าย (ร้อยละ 4.1) ส่วนเหตุผลส่วนใหญ่

ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเนื่องจากต้องการจะรู้รสชาติ (ร้อยละ 35.33) รองลงมาคือ เพื่อนคะยั้นคะยอให้ดื่ม (ร้อยละ 11.04)

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ดื่มจนกระทั่งเมา (ร้อยละ 23.34) รองลงมาดื่ม 1 ครั้ง (ร้อยละ 13.25) บุคคลที่มักจะดื่มด้วยพบว่าดื่มกับเพื่อนที่อายุไล่เลี่ยกัน มากที่สุด (ร้อยละ 43.53) รองลงมาคือ กับเพื่อนที่อายุมากกว่า (ร้อยละ 6.94)

จากการสอบถามว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ผลอย่างไรส่วนใหญ่ตอบว่า รู้สึกเมา (ร้อยละ 26.13) รองลงมาคือ รู้สึกเมานิด ๆ (ร้อยละ 17.67) ส่วนผลกระทบที่มีต่อชีวิตมากกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ไม่มีผลกระทบเลย (ร้อยละ 41.01) รองลงมาคือ ทำให้ไม่สามารถจะพูดคุยกับคนอื่นได้รู้เรื่องและทำให้เกิดอุบัติเหตุ (ร้อยละ 7.89) ความรู้สึกเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ตอบว่าไม่มีปัญหาอะไรเลย (ร้อยละ 27.13) รองลงมาคือ สามารถควบคุมการดื่มได้ (ร้อยละ 19.24) มีเพียงเล็กน้อยที่ตอบว่ารู้สึกไม่ค่อยดี (ร้อยละ 6.31) ส่วนความคิดเห็นของบุคคลอื่นเมื่อกำลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กว่า 4 ใน 5 ของกลุ่มตัวอย่างตอบว่าไม่แน่ใจ (ร้อยละ 47.95) รองลงมาคือ เมื่อดื่มแล้วก็มักจะละเลย ลืมนึกถึงครอบครัวหรือเพื่อน (ร้อยละ 7.89)

ระดับของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์ระดับของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 36.28) และมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 63.72) โดยมีการแบ่งระดับการดื่มเป็น 3 ระดับ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปกติมากที่สุด (ร้อยละ 46.69) รองลงมาคือ การดื่มในระดับมากผิดปกติ (ร้อยละ 17.03) และไม่พบกลุ่มตัวอย่างที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับเป็นโรคติดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เพศ ระดับชั้นเรียน และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value} < 0.05$) ส่วน อายุ รายรับต่อเดือน จากผู้ปกครอง บุคคลที่พักอาศัยด้วย สถานภาพครอบครัว อาชีพบิดา อาชีพมารดา และฐานะทางเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อนสนิท การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัว การยอมรับการดื่มของครอบครัว การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value} < 0.05$)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value} < 0.05$) โดยที่การมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะมีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงกว่าการมีทัศนคติที่ดีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ข้อค้นพบอันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา จึงได้นำมาอภิปรายผลการศึกษาในประเด็นสำคัญต่าง ๆ ได้ดังนี้

พฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 63.72 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยพบว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปกติ ร้อยละ 46.69 เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก เมื่ออายุ 14 หรือ 15 ปี ร้อยละ 26.18 สำหรับเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเนื่องจากต้องการจะรู้รสชาติ ร้อยละ 35.33 การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ดื่มจนกระทั่งเมา ร้อยละ 23.34 ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่น เป็นวัยที่อยากรู้อยากลองประสบการณ์ที่แปลกใหม่ โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เป็นการเสี่ยงภัย ทำหาย ทำให้เกิดความสนุกสนาน เช่น การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการเที่ยวกลางคืนกับเพื่อน เพราะเพื่อนชวน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสิริรัฐ สุกันธา (2550) ที่ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ ในกลุ่ม ประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ 4 อำเภอ และ 2 กิ่งอำเภอ พบว่า วัยที่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก คือ ในวัยหนุ่มสาว ช่วงอายุ 18-29 ปี สำหรับเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกคือ ดื่มเพื่อสังสรรค์ มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ดื่มสังสรรค์ และเพื่อเข้าสังคม และสอดคล้องกับการศึกษาของประไพรัตน์ คาวิณวิทย์ (2554) ที่ศึกษาปัจจัย

ที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในกลุ่มนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า เมื่อได้ทดลองดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้ว ก็จะมีแนวโน้มที่จะดื่มเพิ่มมากขึ้นเมื่ออายุเพิ่มขึ้นหรือมีพฤติกรรมการดื่มไปในทิศทางที่ผิดได้

บุคคลที่มักจะดื่มด้วย พบว่า ดื่มกับเพื่อนที่อายุใกล้เคียงกัน มากถึงร้อยละ 43.53 รองลงมาคือ กับเพื่อนที่อายุมากกว่า ร้อยละ 6.94 สอดคล้องกับการศึกษาของพงษ์ศักดิ์ อ้นมอย (2554) ที่ได้ทำการศึกษา การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกและการดื่มแบบเมาหัวราน้ำ ของเยาวชนอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พบว่า บุคคลในกลุ่มตัวอย่างมักจะดื่มกับเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน นอกจากนี้ผลการศึกษานี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 501-3,000 บาท ต่อเดือน (ร้อยละ 45.11) จะมีแนวโน้มในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มที่มีรายได้ ต่อเดือนน้อย เนื่องมาจากการที่มีรายได้ต่อเดือนมากจะมีเงินเหลือเพียงพอที่จะสามารถใช้จ่าย ในการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (ฤทัยรัตน์ รงค์สยามานนท์, 2551) ที่ได้ทำการศึกษา พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผสมพร้อมดื่มของวัยรุ่นในอำเภอ เมืองเชียงใหม่ ในกลุ่ม ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 18-22 ปี ซึ่งรู้จักและบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผสมพร้อมดื่มจำนวนทั้งสิ้น 374 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ย 2,517.76 บาท ถือเป็น รายได้ที่ค่อนข้างมากสำหรับนักศึกษา ส่งผลต่อการมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่เป็นอันตรายได้

ทัศนคติต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เจตคติต่อพฤติกรรม เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่จะประเมินความเชื่อหรือความรู้สึกที่มีต่อการกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ ว่าเป็นไปในทางบวกหรือลบ เจตคติต่อพฤติกรรมเป็นผลมาจาก ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำพฤติกรรม ร่วมกับการประเมินผลลัพธ์ตามความเชื่อของการกระทำพฤติกรรมนั้น กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความเชื่อว่าการกระทำพฤติกรรมนั้นจะนำไปสู่ ผลของการกระทำทางบวก บุคคลก็จะมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้น ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคล มีความเชื่อว่าการกระทำพฤติกรรมนั้นนำไปสู่ผลของการกระทำทางลบ บุคคลนั้นย่อมมีเจตคติ ที่ไม่ดีต่อการกระทำพฤติกรรมนั้น (Ajzen and Fishbein, 1980 อ้างอิงใน มัลลิกา มัตติโก, 2534)

จากผลการศึกษาทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กลุ่มตัวอย่าง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มักเป็นคนที่ได้รับการยอมรับจากสังคม ร้อยละ 14.2 นักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถูกมองว่าเป็นคนทันสมัย มีความเป็นตัวของตัวเอง และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการแสดงความเป็นพวกเดียวกัน ร้อยละ 13.56 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างยังอยู่ในวัยเรียน จึงคิดว่าตนไม่สมควรที่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน และคิดว่าในสังคมเห็นว่าเป็นสิ่งที่นักเรียน

ไม่ควรกระทำ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของประไพรัตน์ คาวินวิทย์ (2554) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในกลุ่มนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า สังคมไทยมองเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติธรรมดา มักจะให้เหตุผลในการดื่มสุราเพราะต้องการเข้าสังคมและพบปะสังสรรค์ เห็นว่าการดื่มสุราเป็นเรื่องปกติในสังคมและเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับในปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะว่าทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของแต่ละบุคคลต่างกัน อาจขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลหรือปัจจัยทางสังคมด้วย ที่ทำให้เกิดทัศนคติในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42.59 ไม่แน่ใจว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้มีเพื่อนฝูงมากขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของอุทัยทิพย์ จันทรเพ็ญ (2554) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบผิดปกติ ในกลุ่มวัยรุ่น จังหวัดขอนแก่น พบว่า ผลดีของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้สนุกสนาน พุดคุยเก่งขึ้นช่วยให้ผูกมิตรไมตรีได้ง่าย มีเพื่อนฝูงมาก ช่วยสร้างสัมพันธภาพเข้าสังคมได้ง่ายขึ้น ช่วยให้การติดต่อประสานงานง่ายขึ้น และผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มักเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนแอ ร้อยละ 47.32 ที่ขัดแย้งกับการศึกษาของ (อรมัย เหมือนหม้อ, 2551) พบว่า ไม่เห็นด้วยว่าผู้หญิงที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มักเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนแอ ทั้งนี้เพราะว่า อาจจะเป็นความเชื่อของแต่ละบุคคล ที่เชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะทำให้มีเพื่อนมากเป็นการสร้างสัมพันธภาพ แต่ก็อาจจะมียกมมองหนึ่งคือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะทำให้เกิดผลเสียต่อตนเองทั้งทางกายและจิตใจ

กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งเห็นด้วยอย่างยิ่ง ในเรื่องของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท ร้อยละ 53.63 และทำให้เกิดการทำร้ายร่างกายกันในครอบครัว ร้อยละ 41.64 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2547) พบว่า ครอบครัวที่บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีแนวโน้มของการเกิดความรุนแรงในครอบครัวสูงเป็น 4 เท่า เมื่อเทียบกับครอบครัวที่ไม่ได้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ว่าเป็นการสิ้นเปลืองเงินโดยเปล่าประโยชน์ ร้อยละ 39.43 ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของศิริทิพย์ มีสุขอำไพรัมย์ (2545) ที่ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มสุราแช่ผลไม้ ในกลุ่มสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สังคมถือเรื่องการดื่มสุราเป็นสิ่งที่จำเป็นของสังคม ดังนั้นการดื่มสุราจึงไม่เป็นเรื่องสิ้นเปลือง นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 12.3 เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยให้ลืมปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธนภุต ชัยถวัลย์วงศ์ และคณะ (2555) ที่พบว่า การดื่มสุราช่วยให้หายกลุ่ม คลายเครียดได้ และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้สามารถลืมปัญหาที่เกิดขึ้นได้

ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง อธิบายได้ตามแนวคิดทฤษฎีของ Ajzen and Fishbein (1980 อ้างอิงใน อรมัย เหมือนหม้อ, 2550) เมื่อบุคคลเชื่อว่าการกระทำหนึ่งจะนำไปสู่ผลของการกระทำทางบวก บุคคลย่อมมีทัศนคติที่ดีต่อการแสดงพฤติกรรมนั้น แต่หากบุคคลเชื่อว่าการแสดงพฤติกรรมนั้น นำไปสู่ผลของการกระทำทางลบ บุคคลย่อมมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการแสดงพฤติกรรมนั้น

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากการศึกษา พบว่า ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้มาก (มากกว่า 2,000 บาทต่อเดือน) จะมีแนวโน้มในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนน้อย เนื่องมาจากการที่มีรายได้ต่อเดือนมากจะมีเงินเหลือเพียงพอที่จะสามารถใช้จ่ายในการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพบว่า เพศชายดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ฤทัยรัตน์ รังศยามานนท์ (2551) ที่ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผสมพร้อมดื่ม ในกลุ่มวัยรุ่นอำเภอเมือง เชียงใหม่ กลุ่มประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 18-22 ปี ซึ่งรู้จักและบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผสมพร้อมดื่มจำนวนทั้งสิ้น 374 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ย 2,517.76 บาท ถือเป็นรายได้ที่ค่อนข้างมากสำหรับนักศึกษา ส่งผลต่อการมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เป็นอันตรายได้

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากการศึกษา พบว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ บิดา มารดา พี่น้อง และเพื่อนสนิท มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลข้างต้น และอาจเห็นบุคคลข้างต้นดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เห็นในชีวิตประจำวัน และในบางเทศกาลต่าง ๆ จึงมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คล้ายตาม สอดคล้องกับการศึกษาของ อัญชลี เหมชะญาติ และศรีวรรณ ยอดนิล (2555) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในกลุ่มนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี พบว่า การมีบุคคลในครอบครัวดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลทางบวกต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และ สอดคล้องกับการศึกษาของ อุทัยทิพย์ จันทรเพ็ญ (2554) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบผิดปกติ ในกลุ่มวัยรุ่น จังหวัดขอนแก่น พบว่า การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ร้อยละ 60 จะมีโอกาสดื่มสุราสูงกว่ากลุ่มอื่น

3. ทศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลการศึกษา พบว่า ทศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรวม มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ เป็นผลเนื่องมาจากว่า ทศนคติและค่านิยมของนักเรียนที่มีส่วนผลักดันให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่คล้อยตามหรือทำตามความเชื่อของตนเอง ทั้งนี้ ทศนคติ เป็นความสัมพันธ์ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความรู้สึกและความเชื่อ หรือการรับรู้ของบุคคลกับแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมใดตอบในทางใดทางหนึ่ง ต่อเป้าหมายของทศนคตินั้น และเป็นเรื่องของจิตใจ ท่าที่ ความรู้สึกนึกคิด และความโน้มเอียงของบุคคล ที่มีต่อข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นไปได้ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ทศนคติ มีผลให้มีการแสดงพฤติกรรมออกมา จะเห็นได้ว่า ทศนคติประกอบด้วยความคิดที่มีผลต่ออารมณ์ และความรู้สึกนั้นออกมาโดยพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอ้อยทิพย์ ถานันตะ (2550) ที่ได้ทำการศึกษา ทศนคติต่อการดื่มสุรา ในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า วัยรุ่นมีทศนคติทางบวก จะมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มากกว่าวัยรุ่นที่มีทศนคติทางลบ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สถาบันครอบครัวและกลุ่มเพื่อนสนิท ควรเป็นแบบอย่างที่ดีไม่ควรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะอาจเป็นแบบอย่าง ทำให้นักเรียนอยากรู้อยากลองการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือมีพฤติกรรมเลียนแบบได้

2. จากผลการศึกษาครั้งนี้ ปัจจัยทางสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ดังนั้นควรสร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัวให้มากยิ่งขึ้น โดยเริ่มต้นในครอบครัวของตนเองก่อน โดยให้สมาชิกในครอบครัวมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง ส่วนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดโครงการหรือจัดการอบรมครอบครัวปลอดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และส่งเสริมให้บุคคลใกล้ชิด คือ บิดา มารดา พี่น้องและเพื่อนสนิทลดการดื่มแอลกอฮอล์ โดยมีรณรงค์ให้บุคคล ลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลงเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่กลุ่มตัวอย่าง และชี้ให้เห็นถึงผลดีของการไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในครอบครัวและชุมชน นอกจากนี้ควรให้ความสำคัญ ชี้แนะ กระตุ้นเตือนและขัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการใช้เวลาว่างให้เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อไปแก่เด็กและเยาวชน

3. สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องควรให้กำลังใจให้ความอบอุ่นและเป็นที่ยอมรับแก่นักเรียนอย่างทั่วถึง เพื่อเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวของนักเรียนที่สามารถป้องกันการถูกชักชวนจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ของกลุ่มตัวอย่างและควรหารูปแบบส่งเสริมให้กลุ่มตัวอย่าง มีความเชื่อมั่นในตนเองมีทักษะ การปฏิบัติในสิ่งที่ไม่เหมาะสม

4. สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษาและชุมชนควรสร้างทัศนคติทางลบต่อการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ให้เกิดการรับรู้ว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยเรียน เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม ชี้ให้เห็นถึงผลกระทบต่อร่างกาย จิตใจและสังคม รวมทั้งปลูกฝังทัศนคติ ในการไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ทั้งในสถานศึกษาและที่บ้านของ นักเรียนเอง โดยสอดแทรกทัศนคติและค่านิยมที่ถูกต้องให้กับนักเรียน เช่น การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ มิใช่สัญลักษณ์ของความเป็นชายและการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติ ของสังคมไทย

5. หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องควรปลูกฝังทัศนคติเกี่ยวกับโทษและพิษภัยของเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ผ่านสื่อในโรงเรียนและชุมชน และกระทำอย่างต่อเนื่อง โดยการสร้างความเชื่อ กระตุ้นจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองและสังคม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ในพื้นที่อื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีนักเรียนที่มีแนวโน้มและหันไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อหาทาง แก้ไขและป้องกันมิให้นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น

2. ควรทำการศึกษาในเรื่องของการให้ความรู้ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับผลเสียของการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนมีทัศนคติและ ค่านิยมที่ถูกต้องต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

3. ควรทำการศึกษาในกลุ่มเสี่ยง โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ที่มีการเริ่มต้นการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยศึกษาในเชิงลึกถึงสาเหตุและปัญหาจากการดื่ม เพื่อทราบข้อมูล ที่เป็นจริงมากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัณฑ์เกษิษฐ์ ผลแจ้ง. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร. **วารสารวิชาการสาธารณสุข**, 5, 1-13.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2547). **แอลกอฮอล์คืออะไร**. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2558, จาก <http://www.dmh.go.th/news/view.asp?id=964>
- กรวรรณ บุษบง. (2557). **พฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตสาขาสุขภาพศึกษา**. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- เกรียงไกร พึ่งเชื้อ. (2554). **การศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในจังหวัดนครปฐม**. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- จิราภรณ์ เทพหนู. (2540). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษาในจังหวัดพัทลุง**. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (อนามัยครอบครัว), มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- จิรฐา บุญประสาท. (2553). **การศึกษาสถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนที่ทำงานรับจ้างในไร่มันสำปะหลังในหมู่บ้านแห่งหนึ่งของจังหวัดบุรีรัมย์**. การศึกษาอิสระ พย.ม. (การพยาบาลชุมชน), มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- จิราภรณ์ เทพหนู. (2540). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษาในจังหวัดพัทลุง**. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (อนามัยครอบครัว), มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์ และนิพัทธ์พนธ์ สนิทเหลือ. (2554). **ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร**. รายงานการวิจัย, ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, กรุงเทพฯ.
- ชัยชาญ แสงดี. (2536). **ยาเสพติดที่ออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง**. เชียงใหม่: คณะแพทยศาสตร์.
- ชลธิชา โรจนแสง. (2550). **เยาวชนไทย : กรณีศึกษาพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของนักเรียนมหาวิทยาลัยขอนแก่น ในปี พ.ศ. 2550**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เทพินทร์ พัทธนากรักษ์. (2541). **พฤติกรรมกรรมการบริโภคสุรา: ทบทวนองค์ความรู้สถานการณ์ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องภายใต้โครงการสืบสานวัฒนธรรมไทยสู่สุขภาพที่ยืนยาว.** นนทบุรี: สำนักพัฒนาวิชาการแพทย์กระทรวงสาธารณสุข.
- ทรงเกียรติ ปิยะกะ และเวทิน ต้นสนียเวทย์. (2540). **ยิ้มสู้เรียนรู้ยาเสพติด.** กรุงเทพฯ: มติชน.
- ชนกฤต ชัยถวัลย์วงศ์ และคณะ. (2555). **การดื่มแอลกอฮอล์ของคณาณีก่อสร้างในเขต กรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สุขภาพจิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2543). **ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.** อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- ธัญญลักษณ์ บุญสืบ. (2549). **ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.** รายงานการศึกษาอิสระ วท.ม. (จิตวิทยาการปรึกษา), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- นภดล กรรณิกา และคณะ. (2548). **รายงานการวิจัยเรื่อง โครงการเฝ้าระวังรักษาคุณภาพ อนาคตเยาวชนไทย.** กรุงเทพฯ: สำนักเอบแคคโพลล์มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- นิชนันท์ คำล้าน. (2547). **การใช้กลุ่มบำบัดตามแนวคิดการปรับเปลี่ยนทางความคิดและ พฤติกรรมในผู้ติดสุรา.** รายงานการศึกษาอิสระ พย.ม. (การพยาบาลสุขภาพจิต และจิตเวช), มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- นิพนธ์ พัวพงศกร. (2548). **การศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต้นทุน สังคมและนโยบายควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.** กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์.
- บัณฑิต ศรีไพศาลและคณะ. (2549). **รายงานสถานการณ์สุราประจำปี พ.ศ. 2549.** กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- ปริญญ์ ดูกสุขแก้ว. (2556). **การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่.** การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ส.ม., มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ประไพรัตน์ คาวินวิทย์. (2554). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- เผ่าพงศ์ สุนทร. (2554). ความชุกและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนมัธยม
ในอำเภอสี จังหวัดลำพูน. **วารสารสาธารณสุขล้านนา**, 7, 45-61.
- พงษ์ศักดิ์ อ้นมอย. (2554). ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน ในเขต
อำเภอเมืองจังหวัดอุดรธานี. **วารสารวิชาการสาธารณสุข**. 20(4), 684 -692.
- พรพิมล พิสุทธิพันธ์พงศ์. (2538). **ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความพร้อม
ทางสติปัญญาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.**
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ประถมศึกษา), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พนม เกตุนาม. (2551). **การสอนเพศศึกษาตามพัฒนาการทางเพศ.** กรุงเทพฯ:
คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล.
- ภุชณิศา บริหาร. (2549). **พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยรุ่นหญิง:
กรณีศึกษา. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, จังหวัดเชียงใหม่.**
- มัลลิกา มัตติโก. (2534). **คู่มือวิจัยพฤติกรรมสุขภาพ:แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ
พฤติกรรมสุขภาพ.** กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.
- ยงยุทธ ขจรธรรม และคณะ. (2547). **นโยบายและมาตรการในการควบคุมการบริโภค
แอลกอฮอล์.** นนทบุรี: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- ฤทัยรัตน์ รงค์สยามานนท์. (2551). **พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผสมพร้อม
ดื่มของวัยรุ่นในอำเภอเมืองเชียงใหม่.** การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บธ.ม.,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2546.** กรุงเทพฯ:
อักษรเจริญทัศน์.
- วรภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์. (2543). **จิตวิทยาการปรับตัว (พิมพ์ครั้งที่4).** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
ส่งเสริมวิชาการ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วิภารัตน์ นาคสุข. (2553). การศึกษาการแก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในชุมชนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาอิสระ พย.ม. (การพยาบาลชุมชน), มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- วิชัย โปษยะจินดา และอาภา ศิริวงศ์ ณ อยุธยา. (บรรณาธิการ). (2544). โครงการศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อหามาตรการทางเลือกป้องกันและแก้ไข. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วินัส ศรีศักดิ์ดา. (2545). พฤติกรรมครอบครัวที่สัมพันธ์กับบุคลิกภาพทางอารมณ์ของวัยรุ่นในศูนย์บำบัด รักษายาเสพติดภาคเหนือจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ศิรินทีพย์ มีสุขอำไพรัมย์. (2545). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มสุราแช่ผลไม้ของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2540). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศรีวรรณ ยอดนิล และอัญชลี เหมชะญาติ. (2554). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี. วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม, 8, 115-127.
- ศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรี มูลนิธิเพื่อนหญิง. (2546). ผลกระทบของสุราในฐานะปัจจัยร่วมการเกิดปัญหาความรุนแรงในครอบครัว. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา สำนักงานนโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ กระทรวงสาธารณสุข. (2556). รายงานสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รายจังหวัด พ.ศ. 2554. สืบค้นเมื่อ 2 พฤษภาคม 2558, จาก <http://cas.or.th/index.php/matter/viewCategory/> หนังสือและเอกสารวิชาการ.
- สรายุทธ์ บุญชัยพานิชวัฒนา และนันทนา ขาวละออ. (2549). แอลกอฮอล์ผลกระทบต่อสุขภาพ. วารสารคลินิก, 22(1), 21-28.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สายพิน สปรประเสริฐ. (2544). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนนายสิบทหารบก**. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สาธาณสุขศาสตร์), มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- สมภพ เรื่องตระกูล. (2543). **ยาเสพติดมหันตภัยเงียบที่ป้องกันได้**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล .
- สิริรัฐ สุกันธา. (2550). **การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บธ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สุพัฒน์ วีระเวชเจริญชัย. (2541). **ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ** (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภรี สุวรรณจุฑะ. (2547). Adolescent health care development: present and future. ใน พัฒนามหาโชคเลิศวัฒนา (บรรณาธิการ). **กลยุทธ์การดูแลและสร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่น**. กรุงเทพฯ: ชัยเจริญ.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2554). **คนไทยกับการบริโภคสุรา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- อรรย์ เหมือนหม้อ. (2550). **แบบแผนการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสตรีอำเภอสอง จังหวัดแพร่**. วิทยานิพนธ์ ส.ม. (สาธาณสุขศาสตร์), มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- อัญชลี เหมชะญาติ และศรีวรรณ ยอดนิล. (2555) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในกลุ่มนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเขาติชมภู จังหวัดจันทบุรี. **วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม**. 8(1), 115-128.
- อ้อยทิพย์ ถานันตะ. (2550). **ทัศนคติต่อการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ ส.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- อุทัยทิพย์ จันทร์เพ็ญ. (2554). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบผิดปกติของวัยรุ่นในจังหวัดขอนแก่น**. คุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การพยาบาล), มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

บรรณานุกรม (ต่อ)

The National Youth violence prevention Resource center. (2005). **Teens and Alcohol.**

Retrieved October 13, 2015, from

<http://www.safeyouth.org/scripts/teens/alcohol.asp>.

World Health Organization. (2001). **Global status report: Alcohol and young people.**

Geneva: Author.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

แบบสอบถามงานวิจัยเรื่อง

“ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา”

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จะนำไปเป็นข้อมูลในการศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จะไม่มีการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล แต่จะเป็นภาพรวมของนักเรียนทั้งหมด การนำเสนอผลไม่ได้ระบุชื่อโรงเรียน ดังนั้น จึงไม่ต้องเขียนชื่อ ที่อยู่ รวมทั้งชื่อโรงเรียน และคำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อการศึกษาของท่านทั้งสิ้น ผลที่ได้จากการตอบคำถามของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง สำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้วิจัย และเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การเฝ้าระวัง ป้องกัน การติดแอลกอฮอล์และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตัวของท่านเอง อีกทั้งยังสามารถใช้เป็นแหล่งอ้างอิงสำหรับงานวิจัยอื่น ๆ เพื่อใช้ในการนำไปพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ต่อไป จึงขอความกรุณาตอบคำถามทุกข้อให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

2. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน จำนวน 10 หน้า ทั้งหมด 50 ข้อ ดังนี้
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน 10 ข้อ
ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยทางสังคม	จำนวน 5 ข้อ
ส่วนที่ 3 ทศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน 20 ข้อ
ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน 15 ข้อ
- ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นายสุริยา สะเภาคำ

นักศึกษาระดับปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยพะเยา

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณากรอกข้อความ หรือทำเครื่องหมาย (✓) หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง
ของท่าน

1. เพศ

() 1. ชาย

() 2. หญิง

2. ปัจจุบันท่านอายุ.....ปี (อายุปีเต็ม)

3. ขณะนี้ท่านกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น

() 1. มัธยมศึกษาปีที่ 4

() 2. มัธยมศึกษาปีที่ 5

() 3. มัธยมศึกษาปีที่ 6

4. จำนวนเงินที่ท่านได้รับจากผู้ปกครอง เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว โดยปกติท่านได้รับเดือนละ
เท่าไร? (ไม่รวมค่าเล่าเรียน ค่าวัสดุอุปกรณ์การเรียน ค่าเช่าบ้านหรือหอพัก)

จำนวนเงินที่ได้รับ.....บาท/เดือน

5. ปัจจุบันท่านพักอยู่กับใคร

() 1. บิดา-มารดา

() 2. ญาติ

() 3. บ้านเช่าหรือหอพัก

() 4. เพื่อน

() 5. อื่น ๆ ระบุ.....

6. สถานภาพครอบครัวในปัจจุบัน

() 1. บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน

() 2. บิดาถึงแก่กรรม

() 3. มารดาถึงแก่กรรม

() 4. บิดาและมารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่

() 5. บิดา-มารดา หย่าร้าง

() 6. บิดา-มารดา แยกกันอยู่

() 7. อื่น ๆ ระบุ.....

7. อาชีพของบิดา

- () 1. ข้าราชการ/พนักงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ
- () 2. ลูกจ้าง/พนักงานร้านค้า/บริษัทเอกชน
- () 3. ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว
- () 4. เกษตรกร (ทำนา ทำสวน ทำไร่ เลี้ยงสัตว์)
- () 5. รับจ้างแรงงานรายวัน
- () 6. อื่น ๆ ระบุ.....

8. อาชีพของมารดา

- () 1. ข้าราชการ/พนักงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ
- () 2. ลูกจ้าง/พนักงานร้านค้า/บริษัทเอกชน
- () 3. ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว
- () 4. เกษตรกร (ทำนา ทำสวน ทำไร่ เลี้ยงสัตว์)
- () 5. รับจ้างแรงงานรายวัน
- () 6. อื่น ๆ ระบุ.....

9. รายได้ของครอบครัว จำนวน.....บาท/เดือน

10. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (ความเพียงพอของรายได้ในครอบครัว)

- () 1. ร่ำรวย
- () 2. พอมี พอกิน และเหลือเก็บ
- () 3. พอมี พอกิน แต่ไม่เหลือเก็บ
- () 4. ยากจน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยทางสังคม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ในช่องว่างที่ตรงตามความเป็นจริงเกี่ยวกับประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลที่มีความสำคัญหรือเกี่ยวข้องกับท่าน กรณีไม่มีบุคคลดังกล่าวให้ไปตอบข้อถัดไป

1. เพื่อนสนิทของท่านเคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือไม่
() 1. เคย () 2. ไม่เคย
2. คนในครอบครัวของท่านเคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือไม่
() 1. เคย () 2. ไม่เคย
3. บิดามารดาของท่านยอมรับการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของท่านหรือไม่
() 1. ยอมรับ () 2. ไม่ยอมรับ
4. ท่านเคยเข้าถึงสถานบันเทิงและร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่
() 1. เคย () 2. ไม่เคย
5. ท่านเห็นสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกอยากดื่มหรือไม่
() 1. อยากดื่ม () 2. ไม่อยากดื่ม

ส่วนที่ 3 ทัศนคติเกี่ยวกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างด้านขวาตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

เพียงข้อเดียว และโปรดตอบทุกข้อคำถาม

ข้อความ	ความเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นเรื่องปกติในสังคม					
2. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นสิทธิส่วนบุคคล					
3. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แสดงถึงความเท่าเทียมกัน ระหว่างชายและหญิง					
4. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นการฉลองความยินดีและความสำเร็จ					
5. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นการแสดงความเป็นพวกเดียวกัน					
6. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน					
7. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักเรียนเป็นเรื่องน่าอาย ไม่สมควรให้ใครพบเห็น					
8. นักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นคนที่น่ารังเกียจ ไม่น่าคบ					
9. นักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ถูกมองว่าเป็นคนทันสมัย มีความเป็นตัวของตัวเอง					
10. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากสังคม					
11. ผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มักเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนแอ					

ข้อความ	ความเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
12. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้สมองเสื่อม สติปัญญาลดลง					
13. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้เกิดความมั่นใจ					
14. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ช่วยให้ลืมปัญหาที่เกิดขึ้นได้					
15. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นการเปลี่ยนแปลงเงินโดยเปล่าประโยชน์					
16. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้มีเพื่อนฝูงมากขึ้น					
17. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท					
18. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้เกิดการทำร้ายร่างกายกันในครอบครัว					
19. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ผลการเรียนของท่านต่ำลง					
20. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน					

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำชี้แจง จงตอบคำถามข้างล่างนี้ให้ตรงกับข้อเท็จจริง และตอบเลือกเพียงข้อเดียวเท่านั้น

โดยให้วงกลมหน้าตัวเลือก

1. ท่านเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่

1. ไม่เคย (ยุติการตอบ)	2. เคย

2. ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากแค่ไหน

1. ดื่มครั้งหรือสองครั้งต่อปี	2. ดื่มครั้งหรือสองครั้งต่อเดือน
3. ดื่มทุกวันสลับสัปดาห์	4. ดื่มสัปดาห์ละหลาย ๆ ครั้ง
5. ดื่มทุกวัน	

3. ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งสุดท้ายเมื่อไหร่

1. นานเกินกว่า 1 ปีมาแล้ว	2. ระหว่าง 6 เดือนถึง 1 ปี
3. หลายสัปดาห์มาแล้ว	4. เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา
5. เมื่อวานนี้	6. วันนี้

4. ท่านเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุเท่าไร

1. ก่อนอายุ 10 ปี	2. ระหว่างอายุ 10-13 ปี
3. เมื่ออายุ 14 หรือ 15 ปี	4. หลังอายุ 15 ปี
5. เพิ่งดื่มเมื่อเร็ว ๆ นี้	

5. ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทอะไร

1. ไวน์	2. เบียร์
3. ยาดอง	4. เหล้า
5. เครื่องดื่มอย่างอื่นที่มีแอลกอฮอล์เจือปน เช่น ยาแก้ไอ ยาล้างปาก ฯลฯ	

6. ท่านได้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาจากไหน

1. พ่อแม่หรือญาติพี่น้องเอาให้	2. พี่น้องให้
3. เอามาจากบ้าน	4. เพื่อนให้
5. ปลอมอายุซื้อจากร้านเหล้า	

7. โดยปกติท่านจะเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะอะไร
1. เพราะชอบรสชาติ
 2. เพราะต้องการทำตามเพื่อน
 3. เพราะต้องการเทเหมือนผู้ใหญ่
 4. เพราะมีความประหม่า กลุ่มใจ มีปัญหาในใจ
 5. เพราะรู้สึกเศร้า หงอยเหงา เดียวดาย
8. แต่ละวัน ท่านชอบดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เวลาไหน
1. พร้อมกับอาหาร
 2. ตอนกลางคืน
 3. ตอนบ่าย
 4. ดื่นเข้าขึ้นมาก็ดื่มเลย
 5. ขณะนอนอยู่ก็ลุกขึ้นมาดื่ม
9. ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกในชีวิตเพราะอะไร
1. เพราะต้องการจะรู้รสชาติ
 2. พ่อแม่หรือญาติพี่น้องชวนให้ดื่ม
 3. เพื่อนคะยั้นคะยอให้ดื่ม
 4. เพราะต้องการจะเทเหมือนผู้ใหญ่
 5. เพราะต้องการจะเมา
10. ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากน้อยแค่ไหน ต่อการดื่มในแต่ละครั้ง
- 1 หน่วยในการดื่มมาตรฐาน หรือ 1 สแตนดาร์ด ดริงค์ เท่ากับ
 - เบียร์ แก้ว หรือกระป๋อง
 - เหล้า แก้ว
 - ไวน์ แก้ว
 - เหล้าปั่น (เหล้าผสมน้ำหวานกลิ่นผลไม้ปั่นกับน้ำแข็ง) 1 แก้ว เท่ากับ 3 ซอต ปริมาณ 45 มิลลิลิตร หนึ่งเหยือก เท่ากับ 6 ซอต
 - เหล้าแดง (วิสกี้) ซอต เท่ากับมิลลิลิตร
 - สพาย ขวด
 1. 1 ดริงค์
 2. 2 ดริงค์
 3. 3-6 ดริงค์
 4. 6 ดริงค์ หรือมากกว่า
 5. ดื่มจนกระทั่งเมา

11. โดยปกติท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับใคร

1. กับพ่อแม่และญาติพี่น้อง
2. กับญาติพี่น้อง
3. กับเพื่อนที่อายุไล่เลี่ยกัน
4. กับเพื่อนที่อายุมากกว่า
5. ดื่มคนเดียว

12. เมื่อท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ท่านมีความรู้สึกอย่างไร

1. รู้สึกสบายใจ
2. รู้สึกเมานิด ๆ
3. รู้สึกเมา
4. รู้สึกไม่ค่อยสบายใจ
5. รู้สึกเหมือนผ่านไปยังที่ใดที่หนึ่ง
6. เมื่อเมาเต็มที่แล้ว พอวันรุ่งขึ้นก็จำอะไรไม่ได้

13. จงบอกถึงผลกระทบที่มีต่อชีวิตของท่านเนื่องจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1. ไม่มีเลย
2. ทำให้ไม่สามารถจะพูดคุยกับคนอื่นได้รู้เรื่อง
3. ไม่ทำให้สนุกสนานรื่นเริง
4. ทำให้การเรียนและการงานเสียหาย
5. เสียเพื่อน
6. ทำให้มีปัญหาที่บ้าน
7. อะอะไว้วายและทำร้ายข้าวของ
8. ทำให้เกิดอุบัติเหตุ ได้รับบาดเจ็บ ถูกจับกุม และถูกทำโทษที่โรงเรียน

14. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ผลอย่างไรกับท่านบ้าง

1. ไม่มีปัญหาอะไรเลย
2. สามารถควบคุมการดื่มได้
3. รู้สึกไม่สามารถจะควบคุมตัวเองได้ ต้องอาศัยเพื่อน
4. รู้สึกไม่ค่อยดี
5. ต้องการความช่วยเหลือจากคนอื่น
6. เคยไปยังสถานบำบัด เพื่อที่จะเรียนรู้การควบคุมตนเองเวลาดื่มเหล้า

15. ท่านคิดว่าคนอื่นเห็นท่านเป็นอย่างไรเมื่อเวลาท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1. ไม่แน่ใจ
2. เมื่อดื่มเหล้าก็มักจะละเลย สิ้นนึกถึงครอบครัวหรือเพื่อน
3. ครอบครัวหรือเพื่อนแนะนำให้หยุดดื่มเหล้า หรือเพล่า ๆ ลงบ้าง
4. ครอบครัวหรือเพื่อนแนะนำให้ไปรักษาเยียวยา
5. ครอบครัวหรือเพื่อนพร้อมที่จะช่วยนำไปยังสถานบำบัด

ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. นายชัยรัตน์ พัฒนไพจิตร นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ
ตำแหน่ง สาธารณสุขอำเภอภูซาง อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา
2. นายนพดล จำรัส นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
ตำแหน่ง ผู้ช่วยสาธารณสุขอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา
3. นายภาณุมาศ พรหมเผ่า นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
ตำแหน่ง ผู้ช่วยสาธารณสุขอำเภอจุน จังหวัดพะเยา

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ชื่อ นามสกุล	สุริยา สะเภาคำ
วัน เดือน ปี เกิด	27 กุมภาพันธ์ 2534
ที่อยู่ปัจจุบัน	216 ถนนเชียงใหม่-จุน ตำบลเชียงบาน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านดอนมูล อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	นักวิชาการสาธารณสุข ระดับปฏิบัติการ
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2556	นักวิชาการสาธารณสุข โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านดอนมูล อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2556	ส.บ., วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดชลบุรี, จังหวัดชลบุรี
ผลงานตีพิมพ์	

ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

สุริยา สะเภาคำ (ผู้บรรยาย). (11 มิถุนายน 2559). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา. ใน **รายงานสืบเนื่องจากการประชุมทางวิชาการบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 2** (หน้า 111-121). พะเยา: กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา.

ผลงานตีพิมพ์อื่น ๆ

สุริยา สะเภาคำ (ผู้บรรยาย). (14 ตุลาคม 2555). ผลของโปรแกรมสุขศึกษาโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อการป้องกันโรค ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนหมู่ 1 ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี. ใน **การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 13** (หน้า 10). ชลบุรี: กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดชลบุรี.